

కృష్ణశాస్త్రి గేయసంహిత - 1

అమృత వీణ

రాజహంస

ప్రచురణలు

9, జగదాంబాళ్ స్ట్రీట్, మద్రాసు - 600 017

AMRITA VEENA

(A collection of devotional and lyrical songs)

by Devulapalli Venkata Krishna Sastri

© D. S. Sastri (Bujjai)

First Edition •

February 1982

Published by

**RAJAHAMSA PRACHURANALU,
9, Jagadambal Street, Madras - 17.**

Printed at

**STREE SEVA MANDIR PRESS
MADRAS - 17**

Cover Design :

BUJJAI

Cover Printing .

VIKRANTH SCREENS

Price :

Rs. 20-00

ఈ సంపుటాల లోని
గేయాలపై అన్ని హక్కు
లూ ప్రచురణకర్తవి. వీటి
లోని పాటలను గాని,
పాటల్లో భాగాలను గాని
సినీమా, టెలివిజన్ వంటి
ప్రసార సాధనాల్లో అను
మతి లేకుండా ఉపయో
గించడం చట్టరీత్యా నేరం.

కృతజ్ఞత

ఇంతవరకూ పుస్తక రూపంలో రాని మా నాన్న గారి రచనలు ఈ నాడు ఈ రూపంలో వస్తున్నాయంటే దానికి ముఖ్య కారకులు శ్రీ బాలాంత్రపు నళినీకాంతరావు గారు. సుమారు సంవత్సరన్నర క్రితం నేను వారి సహాయం అడగగానే సంతోషంగా ఈ పని చేపట్టారు. ఆ రోజు లగాయతూ ఈ రోజు వరకూ నిద్రాహారాలు లేకుండా, అక్కడా ఇక్కడా ఉన్న రచనలు చేర్చి, కూర్చి వాటికి ఈ రూపం ఇచ్చారు. వారికి నా కృతజ్ఞతలు చెప్పకుంటున్నాను. వారి ఋణం నేను ఎప్పటికీ తీర్చుకోలేను.

వారికి చేదోడు వాదోడుగా ఉంటున్న శ్రీ బొమ్మ కంటి శ్రీనివాసాచార్యులుగారికి కూడా నా కృతజ్ఞతలు.

ఈ పుస్తకాలకి తొలిపలుకు వ్రాసి ఇచ్చిన శ్రీ శ్రీ గారికి నా కృతజ్ఞ తాభివందనాలు.

ముఖ్యంగా, ఈ పుస్తకాల అచ్చుకు అర్థిక సహాయం చేసిన ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం వారికి నా కృతజ్ఞతలు.

దేవులపల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రి
(బుజ్జాయి)

“నాకేల ఒక జోలె,
నాలో అమృత వీణ
ఉంచి నను లెమ్మందువా
దేవ
ఊరకే పొమ్మందువా !”

- గీతం 59

ఆస్వాదానికి ఆహ్వానం

ఇత్తు సముద్రం ఎక్కడ ఉందో నాకు తెలియదు. కాని, ఆపాత మధుర మయిన కృష్ణశాస్త్రి సాహిత్యం సమస్తమూ ఇత్తు రసార్థవమే. కృష్ణశాస్త్రి పలుకుల్లోని చెరుకు తీపి సాహిత్య రస పిపాసువులకు ఎక్కడో ఉందనుకొనే ఇత్తు సముద్రాన్ని వెదుక్కోవలసిన అగత్యాన్ని తొలగిస్తుంది.

అందుకే పురాణాల్లో పేర్కొన్న ఇత్తు సముద్రం ఎక్కడ ఉంటుందో దాని జాగ్రఫీ జోలికి వెళ్లదలచుకోను నేను. మన యెదుట నిజంగా కృష్ణశాస్త్రి సాహిత్య సమస్తమూ ఉరకలూ పరుగులుగా ఉప్పొంగుతోంది. ఇదే అసలు సినలయిన చెరుకు రసాల కడలి. 'ఆస్వాదించుదాం రండ్రా!' అని అందర్నీ ఆహ్వానిస్తున్నాను.

ఒకప్పుడు కృష్ణశాస్త్రి కవిత్వం మాత్రమే మాధుర్య 'మా' ధుర్య మనుకున్నాము. ఇప్పుడు మీ బేతిలో ఉన్న పుస్తకాన్ని చూడండి. ఇంకా అచ్చవుతున్న, లేదా అయిసిద్ధంగా ఉన్న సంపుటాల్ని చూడండి. అప్పుడు మాధుర్యం అంటే ఏమిటో మీకే అర్థం అవుతుంది. అప్పుడు వాస్తవంగానే ఒక ఇత్తు సముద్రంలో మీరు ఓలలాడుతారు.

కాని, ఇక్కడో చిన్న విశేషం ఉంది. తినగ తినగ వేము తియ్యనుండు నేమో కాని, అంతా చెరుకు రసమే అయితే మొగం మొత్తేస్తుంది. అందుకే కృష్ణశాస్త్రి చెరుకు నముద్రంలో అక్క డక్కడ మిరియాల పొడి ఉంది. కరక్కాయల కనటుదనం ఉంది. ఇంకా మీరు కోరుకొనే ఎన్నెన్నో మసాలా లున్నాయి.

ఇప్పుడు నా మనస్సు 50 సంవత్సరాల వెనక్కి పోతోంది. 1920 ల ప్రారంభ దినా లవి. ఆ రోజుల్లోనే జమీందారీ కవిత్వాన్ని తోసి రా జని భావకవిత్వం రంగ ప్రవేశం చేసింది 1910 - 20 ల మధ్య ఈ ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించిన వారు రాయప్రోలు, అబ్బూరి. అయితే దీనికి 20 లలో అఖిలాంధ్ర ప్రాచుర్యం ఇచ్చినవాడు కృష్ణశాస్త్రి. బరంపురం నుంచి బళ్ళారి దాకా ఈయన తనవీ, ఇతరులవీ భావగీతాల కవితాగానం చేస్తూ యువ తరాన్ని ఆకట్టుకున్నాడు.

అయితే కృష్ణశాస్త్రిది ప్రతిఘటన లేని విజయ యాత్ర కాదు. మహాపండితు డయిన అక్కిరాజు ఉమాకాంతమ్ “నేటి కాలపు కవిత్వం” అనే పుస్తకం రాసి, అందులో ఎక్కువ భాగం కృష్ణశాస్త్రినే వెక్కిరించాడు. ఉమాకాంతమ్ (సంస్కృతపు స్పెల్లింగు చూడండి!) గారికి సంస్కృతంలో తప్ప మరెక్కడా కవిత్వం కనబడదు. నన్నయభట్టును కూడా ఆయన కవిగా ఖాతరు చెయ్యలేదు. నేటి కాలం కవిత్వానికి కాలం కా దనేశా డాయన.

కాని, ప్రపంచం మాత్రం వేరు విధంగా భావించింది. భావ కవిత్వాన్ని ఆ నాటి ప్రధాన శాఖగా గుర్తించింది. ఈ శాఖ ఎన్నో కోకిలలకు ఆశ్రయం ఇచ్చింది. (గౌతమీ కోకిలగా పేరు పొందిన వేడుల సత్యనారాయణ శాస్త్రిని ఇక్కడో చిన్న ఉదాహరణగా ఉటంకించ వచ్చును.) ఈ అన్ని కోయిలలలో అగ్రస్థానం సాహిత్య విమర్శకు లంతా కృష్ణశాస్త్రిదే అని అంగీకరించారు.

“నేటి కాలపు కవిత్వం” ఇప్పుడు లైబ్రరీలలో బూజు పట్టిపోతోంది. కృష్ణశాస్త్రి కవిత్వం భావకవితకు పరా కాష్టగా నిలబడింది.

అనంతవంతుల రామలింగ స్వామి అనే ఆయన “కృష్ణ పక్షం” కావ్య సంపుటిని వేళాకోళం చేస్తున్నా ననుకుంటూ “శుక్ల పక్షం” అనే రాతని వెలువరించాడు. దాన్ని కూడా ఇప్పుడు చదివే వా శ్లెవరూ లేరు. ఆ రోజు ల్లోనే దాన్ని వేడుల “ఈ శుక్ల పక్షం సారస్వ తారిష్టం అనే శుక్ల నష్టం” అని చెప్పి సహృదయుల హృదయ ఫలకాల నుంచి తుడిచిపెట్టి పారేశాడు.

1930 లలో భావకవిత్వం మీద తిరుగు బాటుగా అభ్యుదయ కవిత్వం వచ్చింది. కాలంతో పాటు ఎదుగు తున్న కృష్ణశాస్త్రి అభ్యుదయ కవిత్వాన్ని ఆహ్వానించి ఆశీర్వదించాడు. అంతే కాదు. అభ్యుదయ రచయితల సంఘం వార్షికోత్సవాలలో ఒకదానికి అధ్యక్షత వహించాడు.

సినీమా రంగంలో ప్రవేశించి, మళ్ళీ ఇలాంటిది రావడానికి వీలే దన్నట్టుగా మల్లీశ్వరి రాశాడు.

ఈ మధ్య కాలంలో ఆయన యెన్నో రేడియో నాటకాలు రాశాడు. రేడియో ప్రసంగాలు చేశాడు.

ఆ తర్వాత ఆయన గొంతుక పోయింది. కాగితాల మీద (చిన్న చిన్న నోటుబుక్కుల మీద) అక్షరాలు రాస్తూనే, తన దగ్గరకు వచ్చిన అందరితోనూ ప్రసంగించాడు. ఎన్నో ట్రంకు పెట్టెల నిండా ఈ నోటుబుక్కులున్నా యని బుజ్జాయి (కృష్ణశాస్త్రిగా రబ్బాయి) నాతో చెప్పాడు.

ఒక దానిలో కృష్ణశాస్త్రిగారు నా మీద ఇలా రాశారట: “శ్రీశ్రీ గొప్పకవి. అతని మీద ఈగ వాలినా నేను సహించలేను” అని!

నా మీద వారి కెప్పుడూ సదభిప్రాయమే ఉంది. మరి వారి మీద నాకు వల్లమాలినంత అభిమానం. నా మనస్సు మీద బెరగని ముద్రలు వేసిన ముఖ్యాతి ముఖ్యులలో కృష్ణశాస్త్రిని ప్రముఖంగా పేర్కొంటాను.

వారి మీద నా కున్న అభిమానం, అపేక్ష వారి యీ గ్రంథ సంపుటాలకు గాను ఈ రాత రాయడానికి ప్రేరేపించాయి. మరో మారు చెబుతున్నాను. ఇది ఇప్పుడ సముద్రం. “అందరం ఆస్వాదించుదాం, రం” డని ఆహ్వానిస్తున్నాను.

మద్రాసు,

29-11-81

శ్రీ శ్రీ

భూమిక

“నా నోట నీ మాట గాన మయ్యే వేళ
నా గుండె నీ వుండి మ్రోగింపవా వీణ? . .
అంతరాంతరము నీ అమృత వీణే యైన
మాట కీర్తన మౌను, మనికి నర్తన మౌను!”

- గీతం 58

శ్రీకృష్ణశాస్త్రి వ్యక్తిత్వం ‘అంత రాంతరాల’ లో నిండి ఆయన ప్రతి మాటనీ కీర్తనగా, మనికిని నర్తనగా తీర్చిన ‘అమృత వీణ’ ఇది. భౌతికంగా గొంతు మూగపోయిన తరువాత కూడా జీవితాంతం పలుకుతూ వచ్చిన వీణ! ఎంత వైయక్తికమో అంత విశ్వజనీనం ఈ వీణ!

ఏడు తంత్రులు ఈ ‘అమృత వీణ’కి: కృష్ణ రజని, కన్నీరు, ఋతు భేల, విరి తూపు మొదలైనవి. నిరాశ, కరుణ, ఆర్తి, భక్తి, ప్రణయం, ప్రకృతి ఆరాధన, గోపికా కృష్ణుల పుణ్యప్రేమ వంటి నస్త న్వర శింజితం ఈ ‘అమృత వీణ.’

కృష్ణశాస్త్రి సాహిత్యంలో గేయ సంహిత రెండు సంపుటాలు. మొదటిది ‘అమృత వీణ.’ రెండవది ‘మంగళ కాహళి’ - దేశభక్తి గీతాలతోనూ, తెలుగుజాతి జీవన నన్నివేళ కీర్తనలతోనూ కూర్చింది.

‘అమృత వీణ’లో కన్నీరు, మహతి అనే శీరికల కింది పాటలు తప్పిస్తే తక్కిన వన్నీ మొదటిసారిగా గేయసంపుటంగా వెలువడుతున్నాయి. వెనుక అచ్చయినా, ‘కన్నీరు’ గాని, ‘మహతి’ సంపుటం గాని ఇప్పుడు అలభ్యాలు. అదీ కాకుండా అవి లేకపోతే

‘అమృత వీణ’కు నిండుతనం రాదు అనే ఉద్దేశంతో ఆ పాటలు ఈ సంపుటలో చేర్చాము

ఈ పాటలలో కొన్ని శ్రవ్య నాటికలనుంచి గ్రహించినవి. చాలాభాగం గాయనీ గాయనుల ద్వారా లభించినవి

శ్రీ కృష్ణశాస్త్రి పాటలలో ఒక విశేషం - శ్రవ్యనాటికకి వ్రాసినా, మరో ప్రత్యేక నన్నివేళంకోసం వ్రాసినా నన్నివేళ నిరపేక్షంగా స్వతంత్ర భావ గీతాలుగా అవి అస్వాదించ దగి ఉండడం.

ఇది గాయకుల కోసం స్వరాలతో ప్రకటిస్తున్న సంపుటం కాదు కనుక కేవలం సాహిత్య దృష్టితోనే, పర నానుకూలంగానే ఈ పాటలు అచ్చువేయబడ్డాయి. కావాలంటే గాయకులు యధానుకూలంగా పల్లవి తిరిగి తిరిగి అనవచ్చు అవసరమైతే హ్రస్వాలు దీర్ఘాలు చేసుకోవచ్చు.

పాటలను రచనా కాలాన్ని బట్టి కూర్చడంవల్ల కొన్ని లాభాలు ఉన్నా, విషయ సామ్యం ఉన్న గీతా లన్నీ ఒక చోటికి రావు అందువేత విషయ ప్రధానంగానే ఈ పాటల కూర్పు జరిగింది

‘వ్యాసావళి’ లాగే గేయ సంహిత కూర్పు కూడా ‘కృష్ణశాస్త్రి సాహితీ’ అధ్యయనానికి రసజ్ఞులకు తోడ్పడితే సంపాదకుల శ్రమ నిరర్థకం కాదు.

ఈ గేయ సంహిత సంపాదక బాధ్యత వహించే అవకాశం మాకు కలిగించిన రాజహంస ప్రచురణల అధిపతి చిరంజీవి బుజ్జాయి (దేవులపల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రి)కి కృతజ్ఞులం!

సంపాదకులు

మున్నుడి

ఈ సంపుటిలోని వన్నీ గేయాలు. కృష్ణశాస్త్రి గారి గేయాలు. గేయాలు అంటే పాడదగినవి, లేక పాడవలసినవి కృష్ణశాస్త్రిగారిని గురించి తెలిసున్న ప్రతి ఒక్కరూ ఈ సంపుటిలోని గేయాలలో కొన్నిటిలో, అన్నింటిలో ఎవరో ఒకరు పాడగా వినే ఉంటారు. పాటలుగా వింటే తప్ప వీటిలోని అంద చందాలు పూర్తిగా అవగాహన కావు.

వీటిని ఖండ కావ్యాలుగా చదువుకోవచ్చు. వీటిలోని కవితా మాధుర్యాన్ని, పలుకుబడులలోని వైచిత్ర్యాన్ని, పదచిత్రాల వైశిష్ట్యాన్ని, భావ సౌకుమార్యాన్ని మెచ్చుకోవచ్చు. అయితే ఇవి చదువు తున్నప్పుడే వీటిలో అంతర్భూతంగా ఏదో సంగీతం ఉందని పిస్తుంది, పాడుకోవా లనిపిస్తుంది గొప్ప వాగ్గేయకారుల రచనల ప్రత్యేక లక్షణం అది.

అన్నమయ్య, త్యాగయ్య, క్షేత్రయ్య వంటి వాగ్గేయకారుల compositions లో కవితా శిల్పం కన్న, గాన శిల్పానికి ప్రాధాన్యం ఎక్కువ. అన్నమయ్య, త్యాగయ్య కృతులను చదువుతున్నప్పుడు వాటిలో కొన్ని కవిత్వ దృష్ట్యా పేలవంగా అనిపించవచ్చు. పాడు తున్నప్పుడు ఆ పదాలకే మరొక పరిమాణం, మరొక లోతు, గాంభీర్యం సంక్రమిస్తుంది, హృదయాన్ని కదిపే శక్తి వస్తుంది. కృష్ణశాస్త్రి గేయాలు అన్నీ తీర్చిదిద్దిన ఖండకావ్యాలు. వాటిలో కవితా శిల్పం కొరవడదు. ఊరికే చదివినా పేలవంగా అనిపించవు.

కృష్ణశాస్త్రి గాయకుడు కాదు. కాని గొప్ప వాగ్గేయకారుల లక్షణం ఒకటి ఆయనలో ఉంది. కృష్ణవక్షం, ప్రవానం, ఊర్వశి

వ్రాసిన నాటికి, బ్రాహ్మప్రార్థన గీతాలు వ్రాసిననాటికి ఆయనలోని కవి మాత్రమే ప్రస్తుతంగా కనిపిస్తాడు గాయకుడు అజాతంగా మాత్రమే ఉన్నాడు. తరువాత తరువాత, రేడియో బలనవిత్ర రంగాలతో నన్నిహిత సంబంధం ఏర్పడ్డాక, ఆయనలోని కవితో పాటు, గాయకుడు కూడా ఎంతగానో పెరిగాడు. అంతే కాదు, గాయకుడు ఆయనలోని కవిని తీర్చి దిద్దాడు కూడా.

భావకవి తోవద్వయమవు మొదటిరోజుల్లో, పాత భందస్తులకు న్వస్తి వెప్పి, గేయరచనకు పూనుకుని, గేయాలకు సాహిత్య గౌరవం సంపాదించిన ప్రముఖులందరిలాగే, కృష్ణశాస్త్రి కూడా తన గేయాలకు మాత్రా భందస్తునే ప్రాతిపదికగా చేశాడు తెనుగు జానపద రచనలలో అయిదు మాత్రల భందాన్ని విరివిగా వాడం సంప్రదాయం భావకవులు ఆ భందాన్నే ఎక్కువగా తమ గేయాలకు ఉపయోగించారు. అయిదు మాత్రల నడకకీ, తెనుగుకీ ఏదో స్వాభావికమైన అనుబంధం ఉంది 3,4, 6,7 మాత్రల భందాలు అక్కడక్కడ వాడినా, కృష్ణశాస్త్రి తొలి గేయాల్లో ఎక్కువభాగం ఖండగతిలో నడిచినవే 'అకులో అకునై' . 'కన్నీటి కెరటాల' .. 'శిథిలాలయమ్ములో' మొదలైన ప్రసిద్ధ గేయాల్నీ ఖండగతిలో వ్రాయబడవే వీటిని రాగబద్ధం చేసి, పాడి, ప్రచారంలోకి తెచ్చిన ఘనతలో ఎక్కువ భాగం శ్రీమతి అనసూయకు చెందుతుంది మరికొన్ని రజని, ఒకటి రెండు బి.వి. నరసింహారావు, ఒకటి స్థానం పాటలుగా తీర్చిదిద్దారు. సాహిత్య నమావేశాల్లో ఈ పాటలు అనసూయా సీతలో, రజనో పాడం కార్యక్రమంలో భాగం అయిపోయింది. ఆ ట్యూన్లకూ ఆ పదాలకూ అవినాభావం ఏర్పడి, రచన, పాట ఒకరివే అన్నంతగా కలిసిపోయాయి.

రేడియోతో సంపర్కం ఏర్పడ్డాక, రక రకాల గాయకులతో సాన్నిహిత్యం ఎక్కువయ్యాక, కృష్ణశాస్త్రి గేయ రచనా శిల్పంలో

ఎంతో మార్పు వచ్చింది. మౌలికమైన మార్పు! తెనుగు జానపద గేయాలలోనూ, కీర్తనలలోనూ, ముఖ్యంగా పదాలలోనూ వాగేయ కారులు చిత్రంగా స్వతంత్రులై వారు. రచన అయిదు మాత్రలదైనా, దాన్ని పాఠంలో 6, 7 మాత్రల తాళాలకు పెంచి పాఠం, అందువల్ల ఆ పాటలకు చిత్రమైన కొత్తదనం రావడం కృష్ణశాస్త్రికి కనువిప్పు కలిగింది. ఆ తరవాత ఆయన వ్రాసిన గేయాలన్నీ, (ఇంచుమించు) ఎవరో ఒక ప్రముఖ గాయకుణ్ణి - ఏ రజనీ, విశ్వనాథాన్నో, పి.బి. శ్రీనివాసాన్నో - ఎదురుగా కూర్చోబెట్టుకుని, ట్యూన్ తో పాటు పదాలు బిగించి వ్రాసినవే అయితే, ఆ రచనల వాగేయ స్వరూపానికి పూర్తి బాధ్యత కృష్ణశాస్త్రిదే! ఆయన ఒక పంక్తి వ్రాసి ఇచ్చేవారు దానికి ట్యూన్ అజాతంగా ఆయనలో ఏదో ఉండేది. గాయకుడు ఆ పంక్తి రక రకాల తాళాల్లో, రాగాల్లో అనగా అనగా, ఆయన అనుకున్న వరస చటుకున తగిలేది. 'ఇది ఈ పాటకు వరస' అని ఆయన నిర్ణయించే వారు. ఆ తరవాత మిగిలిన పాదాలు మెల్ల మెల్లగా పూర్తి అయ్యేవి - సంగీతంతో పాటు చటుకుని సంగీతంలో ఒక మెలకువ, ఒక విరుపు తగిలేది. దానికి మాట దొరికేది కాదు. కాని ఆ విరుపు మార్చడానికి ఆయన ఒప్పుకునేవాడు కాదు. 'దానిలో ఇమిడే తెలుగుపదం ఉంది - గుర్తుంది' అనేవాడు అది గుర్తు వచ్చేవరకూ పాట ఆగిపోయేది. గుర్తొచ్చిన తరవాత 'అహా!' అనిపించేది. అందువల్ల ట్యూన్ వేసిన వారు ఎవరైనా, దాని ఘనతలో చాలా భాగం కృష్ణశాస్త్రిదే. అందుకే ఆయన గొప్ప వాగేయకారుల కోవకు చెందినవాడన్నాను. అందువల్లనే ఆయన గేయాలలో ఎక్కడా వెలితి కనబడదు - సంగీతం దృష్ట్యా చూసినా, కవిత్వ దృష్ట్యా చూసినా!

ఈ సంపుటంలో తొలినాటి గేయాలూ, మలినాటి గేయాలూ కలిసిపోయాయి. విషయ సామ్యాన్ని బట్టి విభజన జరిగింది గాని,

రచనలు పుట్టిన కాలాన్నిబట్టి కాదు అయితే ఏ కాలంలో వ్రాసినా, కృష్ణశాస్త్రి ముద్ర ప్రతి గేయంమీదా ఉంటుంది.

పండితులు, విమర్శకులు ఒక కవి రచనలలోనుంచి ఏదో ఒక తాత్త్విక సూత్రాన్ని పిండడానికి ప్రయత్నించడం జరుగుతుంది వారికి ఈ గేయ సంపుటి ఒక గడ్డునమస్య అయిపోతుంది ఇందులో ఎన్నో భగవానుణ్ణి ఉద్దేశించిన గేయా లున్నాయి ఒక్కొక్కప్పుడు ఆయన పిలిచే భగవానుడు నిరుణుడు, నిరాకారుడు ఒక్కొక్కప్పుడు నృష్టమైన మూర్తితో సాక్షాత్కరించే రాముడో, కృష్ణుడో, శివుడో! అంతే కాదు. ఒక్కొక్క గేయానికి వెనక ఉన్న భక్తులలో కూడా ఎన్నో భేదా లున్నాయి. ఒక గేయంలో సూఫీ తత్త్వజ్ఞుడు పర దైవతాన్ని గురించి పాడతాడు మరొక్క గేయంలో భక్తుడు దీనుడు, దారి తెలియని చీకట్లో అల్లలాడే బాధా జీవి. ఇంకొక్క గేయంలో భగవంతుణ్ణి అప్యాయంగా అపహసించే సామాన్యుడు. భగవత్ స్వరూపాన్ని వివిధంగా దర్శించే రక రకాల భక్తులుగా కవి మారిపోతాడు ఒక్కొక్క భక్తుడు కృష్ణశాస్త్రి ఒక్కొక్క అవతారం. అందువల్ల అనలు కృష్ణశాస్త్రి తాత్త్విక దృష్టి ఏదో ఎవరికీ అందదు బెర్నార్డ్ షా 'For the dramatic moment I'm each one of the characters in my plays' అన్నాడు. అలాగే ఒక్కొక్క గేయంలోని భావావేశంలో ఒక్కొక్క విభిన్న మూర్తి అయిపోతాడు కృష్ణశాస్త్రి. అయిపోయి కూడా అనలు కృష్ణశాస్త్రిని స్ఫురింపజేస్తాడు. ఆయన 'నేను మానవతావాదిని', 'వట్టి హృదయ వాదిని' అని అంటుండేవాడు. అందుకే ఆయన ప్రతిగేయంలోనూ గుండె పలుకుతుంది - మనిషిగుండె - విరాట్ స్వరూపం దాల్చిన మనిషి గుండె!

అనుక్రమణిక

కృష్ణ రజని	1
కన్నీరు	25
మహతి	55
మధు మురళి	109
గుడి గంటలు	129
ఋతు వేల	155
విరి తూపు	187
ప్రథమ పాద సూచి	215

★

రేయి పడినది నకియ ! యేమే యశింద
మందు దీపమ్ము పెట్టవు మందిరాన ?
మూసెనే కారు నీడలు మూల మూల
లూరకే కృష్ణరజని నిట్టూరువు లటు

★

కృష్ణ రజని

www.mahadevareddy.com

“వాకు మూగతనం వచ్చాక, సివీమా పాటలు గాక, కొత్త lyrics వ్రాస్తున్నాను. హైదరాబాదులో ప్రారంభించాను. ఆ lyrics మొత్తం పేరు ‘కృష్ణ రజని’ అవి - అంటే చీకటి రాత్రి అని అర్థం. అంతే గాక కృష్ణశాస్త్రి సాహిత్యం, రజని* music అవి.” - కృష్ణశాస్త్రి

* అయితే - అన్ని పాటలూ రజనికో కూర్చుని వ్రాయడం పడలేదు.

★

నీ ఆన యైన, స్వామీ, నా
బాదల నిడికోనా ?

“పోనీలే! నీ దయ ఇం
తే” నని అన్నానా?

నీ ఆన యైన ...

మాట తీసుకొని నాకు

మాన మొనగినావు!

మాన మందికొని నీకు

గాన మియ్య మంటావు!

నీ ఆన యైన ...

నా కంఠము చీక టైన

ఈ కృష్ణ రజని తుదిని

నా కయి నీ బెయి చాచిన

నా కానుక ఇంతే గద!

ఈ కొంచెపు పాటే గద!

నీ ఆన యైన ...

ఎవ రది ?

ఎందుకు తీరిచి కట్టారు,
 ఈ నక్షత్ర తోరణాలను
 ఈ కృష్ణ రజనీ మార్గంలో ?

ఎవ రది ?

ఎందు కింత దయ ?
 ఈ కృష్ణ రజనీ మందిరానకు
 ఎందుకు పంపుతున్నారు,
 మంగళ వార్తలను
 మంద పవన పర్ణాలపై ?

ఎవరో గాని !

ఎందుకు వినిపిస్తున్నారు,
 ఈ కృష్ణ రజనీ శ్రుతులకు
 దూర విభాత విహగీ కలకలాన్ని ?

బ్రిదిగిన మనసున పొదిగిన భావము
కదిపే దెవ్వరో ! కదిపే దెవ్వరో !

కదలని తీగకు కరగిన రాగము
కరపే దెవ్వరో ! కరపే దెవ్వరో !
కదిపే దెవ్వరో ! కరపే దెవ్వరో !
కరగని మనసును, కదలని తీగకు ?

హృదయము రాయిగ గళమున రేయిగ
కదలని దీనుని గతి యిక ఎవ్వరో ?
నా కయి ప్రాణము గానము తానయి
నడిపే దెవ్వరో ! నడిపే దెవ్వరో !
కదిపే దెవ్వరో ! కరపే దెవ్వరో ?

ఎందు కొరకు - ఎవరి కెరుక ?

ఎగుడు దిగుడుల బ్రతుకు

ఎందు కొరకు?

తెగ దా నమస్య

ఈ నాటి వరకు !

చిగురు పెడితే వనంత మ్మని

ఎగసి పడి

మొగిలు పడితే వాన కా రని

దిగులుపడి

ఎగసి పడి దిగులు పడి

సొగసి పోవుటె గాని

ఎందు కొరకు?

వెలుగు నీడల పడుగు పేకలా ఎవరు

కలిపి నేసిరో బ్రతుకు కోకలా

ఆనల నిరాశలను తొరపి, ఎవరు

పోసిరో ఈ బ్రతుకు మూనలా

అయితే - బ్రదు కంత యిది వ్యర్థ మైనదా ?

కాదు - పరికిస్తే ఎదో అర్థమున్నదీ !

ఎందు కొరకు?

అరుణ కాంచన మేఘమాల కౌగిలిలో
ఎరి గెరిగి ఎవరో బీకట్లు ప్రాకిస్తారు
అలము కొన్న కారు రేయి లోగిలిలో
తెలిసి ఎవరో తార దివ్యే పెడతారు
ఎందు కొరకు ?

(పద్మరాజు గారి 'వెలుగు వీడియో' వాటకావికీ theme song గా వ్రాపివది)

ఎవ్వరూ నన్ను వినరు
 ఎవరు నావైపు కనరు
 ఇంత విపణిలో ఎన్ని అంగడులు !
 ఇచ్చిపుచ్చుకొను సందడులు! ఎవ్వరూ .

నే నడిగే దేదీ దొరకదు
 నే నిచ్చే దెవరూ అడగరు
 “ఏది చూపు మే సర కుం” దంటే
 ‘ఏకతార చూపించా లంతే! ఎవ్వరూ .

కొరగాని వట్టి సోమరిని,
 అక్కరకు రాని ద్రిమ్మరిని !
 అరగడి యేనీ తీరిక లేని
 పదుగురిలో నే ప్రవాసిని ఎవ్వరూ .

ఎవరూ వలవని నా పాట
 ఏ దొర చెవినో జేరు
 ఎవటనో ఉంది ఆ దర్బారు
 అవటికి పైనం జరూరు! ఎవ్వరూ .

ప్రతి కోవెలకూ పరుగిడకు !
 ప్రతి బొమ్మకు కై మోడ్చకు -
 గతిమాలిన వెంగలివై, పాపము,
 వెతకే వే పెన్నిధికై సతతము ?

ప్రతి కోవెలకూ -

అస లడుగే వడక పోతేనో ?
 అస లాశలే అలసి పోతేనో ?
 విసిగి విసిగి నీ కన్నుల లోపలి
 వెలుగే అరి పోతేనో ?

ప్రతి కోవెలకూ -

తీరని దాహము దేనికై, వే
 సారని మోహము దేనిపై ?
 క్షీర జలధి నీలోనే నిండగ,
 అరని దీపము లోలో ఉండగ -

ప్రతి కోవెలకూ -

చేతులు జోడించి

వేయుము దర్శనము

శ్రీ పదముల దీనుడా !

జీవన మర్పింపుము

వేతులు

ఒరిగి పడును ప్రేమధార

ఉరలి అమృత లహరులై

శిర సుంచుము నేల, శు భా

శీ ర్వర్షా కణములకై

వేతులు . .

అదిగో ! వెలు గదిగో !

ఆ ఫాల ఫలకమున !

ఒదిగిన నీ శీర్షముపై

ఒక కిరణము వాలనీ !

వేతులు . .

నిఖిల చరా చరముల నిం

డినది శాంతి సాగరము

నిశ్చలముగ తీరమ్మున

నిలబడు మొక క్షణ కాలము వేతులు

ఎపు డైనా ఒక క్షణ మైనా
 ఏకాంత దర్శన మీవా? దేవా!
 ఎదు రెదురుగా నీవూ, నేనే -
 ఏకాంత దర్శన మీవా?

చిన్న పువ్వు పదములపై ఒకటే,
 కన్నీటి చుక్క లాపై రెండే -
 బెదరిపోను నుమ, బిడియపడను నుమ -
 బెదరకుండ నీ వైపే చూస్తా!
 ఎపుడైనా

అవుడు వెలిగింతు చిరునవ్వుల
 కర్పూర దీప కళిక,
 అవుడు వినిపింతు మది నొదిగిన ఒక
 అలతి పాట తునుక
 ఎపుడైనా

బ్రాఖిల లోకేశ్వరా ! ఆలింపు మనవి
ఆశ్రితమందార ! ఆలింపు మయ్యా !

వేరి కొలువున నిలుచు టెన్నడో - ఎన్నడో!
కోరి అడుగుల కొలుచు టెన్నడో - ఎన్నడో!

కన్ను లశ్రవులలో కరిగి పోయే దాక
నిన్ను నా ప్రభుని గను టెన్నడో - ఎన్నడో!

హృదయ పీరిక పరచు టెన్నడో - ఎన్నడో!
మృదుల సుమముల ఉంచు టెన్నడో - ఎన్నడో!

పదిలముగ నిను దానిపై, ప్రాణవల్లభా !
కదలకుండా నిలుపు టెన్నడో - ఎన్నడో!

ఊరువులతో వినరు టెన్నడో - ఎన్నడో!
హారముల కైసేయు టెన్నడో - ఎన్నడో!

నోరు వాయీ లేని నుతులతో - నా తండ్రి
మూరితిని కీర్తించు టెన్నడో - ఎన్నడో!

ప్రభు ! ప్రభు ! ప్రభు ! దీనబంధు !

ప్రాణేశ్వర ! దయా సింధు !

అభయ మభయ మఖి లేశ్వర !

అశ్రీత జన తార్తిహారా !

ఎంత చింబుకొన్న మనసు

ఏమీ తెలియదు వైనం !

వింత వెలుగు చీకట్లను

వెడలి సాగు పైనం !

అంతు పొంతు దొరకనీయ

దయా నీ విధానం !

ప్రభు ! ప్రభు ! ప్రభు !

ఒకపరి నా జీవిత మిది

తారా మందార మౌను !

ఒక్కసారి నేల జారి

ఓప లేని భార మౌను !

ఒక గడియయు విడువబోకు !

ఓపిక ఇక లేదు, తండ్రి !

ప్రభు ! ప్రభు ! ప్రభు !

ఇప్పుడు సుధాపూర మిడి,
అప్పుడు విషాహార మిడి
ఎప్పుడు పట్టి చండింతువా!
ఎప్పుడు సుఖము పండింతువా!
ఎప్పు డేయది గానీ, నీ
కృపయే అని ఎంతు గాని!
ప్రభు! ప్రభు! ప్రభు!

ఎక్కడ నుండో ఈ పిలుపు'

ఎందుకు నా కీ మై మరపు ?

ఇందుండి, అందుండి,

ఈం డుండి, ప్రతిపొద నుండి

ఎక్కడ నుండో

ఒకసారి మరీ ఒత్తిడిగా

వడివడిగా

ఒకతూరి లేత నవ్వుడిగా

జడిజడిగా

ఒక క్షణ మేనీ ఊరుకోదు

సుకముగా నిదుర పోనీదు

ఎక్కడ నుండో....

ఎవరిదో పిలుపు తెలియదు

ఎవరో వారు చూడ లేదు

మనసు మనసుపై ఒరిగీ, ఒరిగీ

మధుర రహస్యం ఊదినట్టు

ఎక్కడ నుండో.. .

ఖుదా ! నీదే

అదే పిలుపు !

ఖుదా ! నీదే

సదా గెలుపు !

లోక లోకములు నిండి, నా

లోన నిండి, లోలోననుండి ఖుదా!

నీ వొకడవే నా నేతవు !

నీ వొకడవే సంత్రాతవు !

నీవే నీవే నిరంతరం నా

జీవితమునకు విధాతవు ! ఖుదా!

వదలిపెట్ట వే పాపిని !

వదల వెట్టి సంతాపిని !

ఎదురు లేదు నీ యిచ్చకు !

కొదువ లేదు నీ ప్రేమకు ! ఖుదా!

నా పదముల నీవే నడుపుము !

స త్పథముల నీవే చూపుము !

బెదరనీకుమా నా చూపు !

బెదరనీకుమా నీ ప్రాపు ! ఖుదా!..

(ఒక సాయంత్రం హైదరాబాదులో నమాజు పిలుపు విని)

ఎప్పుడు నీ పిలుపు వినబడదో
 అప్పుడు నా అడుగు పడదు
 ఎబటికో పైన మెరుగక
 ఎందుకో వైన మందక !

చిరిగిన నా జోలెలో
 వర మేదీ అగవడదు
 బిగిసి ఏకతార గొంతు
 పెగలనే పెగలదు
 అప్పు డేదో మనసులోన
 అదే తవన ! తవన !

ఎప్పుడు ..

అలసి నప్పుడు కాస్త ఒరిగి
 నిలువనీని పిలుపు విని
 అంత లోనె లేచి జరిగి
 అంతు లేని దారిని
 అదే నడక ! నడక !
 ఎదో ఆశ విడక

ఎప్పుడు

అగి అగి మ్రోగి మ్రోగి
 అదే పిలుపు ! పిలుపు !

అగి అగి సాగి సాగి

అదే నడక ! నడక !

తెమలనీవు నా జాతర

తెలవారదు కృష్ణరజని

ఎప్పుడు

నీ యింటికి పిలువకు, నను
 లోనికి రమ్మనకు !
 రే యని, నీ వీధిని బడి
 పోయే ఏకాకి నని
 నీ యింటికి పిలువకు !

దారి వెంట కల లేవో
 సారె సారె ఏరుకుంటు
 ఏ రెరుగని పాట ఏక
 తార పైని మీటుకుంటు
 పోయే వానిని - వీనిని
 నీ యింటికి పిలువకు -

తలుపు తీసి పిలిచి నటుల
 తల ఊపకు !
 అలవి గాని మమతలు
 నా యెడ చూపకు -
 న న్నాపకు !

నిలువ రాదు, కృష్ణ రజని
 తెలవారగనే స్వామి
 కొలువున మంగళ విభాత
 కలగీతిక పాడవలయు -
 నీ యింటికి పిలువకు !

మరలి వెడలి పోకుమా !

కరుణ క్షణము నిలబడుమా !

తెలివి మాలి నా హృదయము

తలుపు మూయబడిన

తొలగ దోసి ద్వారము, లో

పలికి రావలయు ప్రభూ !

మరలి -

ఏమరుపాటున, నీ ప్రియ

నామ మెన్న డైన గాని,

నా వీణీయ పలుక కున్న

దేవా ! ఆవంత సైచి

మరలి -

నీ పిలుపును వినక, గాడ

నిద్రలోన మునిగి యున్న

నిష్ఠ రామాతముతో

నీవే మేలుకొలిపి, ప్రభూ !

మరలి -

ఎన్న డైన లోభమున, మ

రెవరి నైన నీ పీరిక

నాసీనుని చేసినను

నా నేతవు నీవే గద !

మరలి -

నేటికి కోవెల తలుపు పూర్తిగా తెరిచాను ;
 నీ కోసం పీఠం ఆయత్త పరిచాను,
 నీ వింక దిగి రావచ్చు ,
 దిగి రా !

స్వచ్ఛ చంద్రాతప ధారవై దిగి రా !

కోవెల తలుపులు పూర్తిగా తెరిచాను ,
 మ రెవ్వరికీ దానిలో బోటు లేదు
 నీవే రా ! దిగి రా !
 దిగి రా !

సంపుల్ల మందార మధు ధారవై దిగి రా !

కోవెల తలుపులు పూర్తిగా తెరిచాను ,
 నేటికి నీ కోసమే తెరిచాను
 రా యింక !
 దిగి రా !

సహస్ర సహస్ర నక్షత్ర తంత్రీ
 సంగీత ధారవై దిగి రా ,
 ఈ కృష్ణ రజని లోనికి దిగి రా !

తెరచినాను తలుపు

పరచినాను పానుపు

త్వరగా రాలేవా, నా

కొర కని ఈ కృష్ణ రజని

తెరచి -

మరి చుక్కలు లెక్కించుచు

జరపలేను రాతిరి !

మరి దిక్కులు పరికించుచు

మననేరను వేసరి !

త్వర త్వరగా రావా -

ఇక వాకిలి మూయను

ఎవరి నింక రానీయను

ఒకరే నా కింక అతిది

ఒకరికె నా యింట వసతి !

త్వర త్వరగా రావా -

ఎలా నైన రావా
ఇదే చంద్రి పోదా

ఎలా గైన రావా

ఇలా దిక్కుమాల, జాలి
ఎన్నాళ్లు దేవా,

ఎలా నైన -

ఎవ రేని లేని దీన
ఏకాకి బాగ్యహీన

పవలు లేని రేయి

బార మాయె నోయి

ఎలా నైన -

వియోగాన ఎన్నో
వసంతాలు పోయె

ఇటే నిల్చి యున్న దాన

కుటీ రాంగణాన

ఎలా గైన -

ఇలా ఎదురు చూసి చూసి

ఎడద పగులు నేమో

నొగులు మిగులు నేమో

ఎలా గైన రావా

ఇటే ఉండిపోవా

మొందు తెలిసెనా, ప్రస ' ఈ
 మందిర మిటు తుంచెనా ?
 మందమతిని, నీవు వచ్చు
 మధుర క్షణ మేదో కాస్త
 ముందు తెలిసెనా

అందముగా, నీ కనులకు
 విందులుగా వాకిటనే
 సుందర మందార కుండ
 సుమదళములు పరవనా ?
 ముందు తెలిసెనా .

బ్రదుకంతా ఎదురు చూచు
 పట్టున రానే రావు—
 ఎదు రరయని వేళ వచ్చి
 ఇట్టే మాయ మౌతావు !
 కదలనీక, కృష్ణ రజని
 గడచుదాక నిలువగ నీ
 పదముల నా హృదయము
 బంధింపలేను సంకెలగా!
 ముందు తెలిసెనా

(మార్చి వ్రాసుకున్న పాఠం)

ముందు తెలిసెనా, ప్రభు! ఈ
మందిర మిటు లుంచేనా?
మందమతిని, సీవు వచ్చు
మధుర క్షణ మేదో కాస్త
ముందు తెలిసెనా

అందచందముల ముగ్గులు తీర్చనా?
మందార సరాల నెన్నో కూర్చనా?
సుందరముగ బేయనా? ఇటు
తొందర లైపోయె గాని -
ముందు తెలిసెనా

బ్రదు కంతా ఎదురుచూచు
వట్టున రానే రావు-
ఎదు రరయని వేళ వచ్చి
ఇట్టే మాయ మౌతావు!
దారి పొడుగునా మంచున తడిసిన
పారిజాత సుమములపై నడిచిన
నీ అడుగుల గురుతులె ఈ
వీట నిలిచె నా కోసము-
ముందు తెలిసెనా....

ప్రతి క్షణము నీ గుణ కీర్తనము
 పారవశ్యమున చేయుదును !
 పదములు నీవే యిమ్ము ! నీవే
 పాడే సుస్వర మిమ్ము !

ప్రతి క్షణము -

నా వికచ హృదయ కమలాసనమున
 నీవే కొలు వైతే -
 నా వివృత జీవ పాత్రిక లోన
 నీ ప్రేమ నింపితే

ప్రతి క్షణము -

నా దుఃఖము నీ చేతుల కప్పి,
 నా సుఖ గర్వము దవ్వల కనిపి
 నా యెదుట నిలిచి నా గానమును
 నీవే ఆలకించితే—
 నీ ఉదార నయనమ్ముల సుధలు
 నా పైన చిలకరించితే

ప్రతి క్షణము -

ఎదురుగ నిలబడుదు ప్రభూ !

ఈ చేతులు జోడించి

ఈ జీవిత మిక నీవే

నీవే నడిపింతు వని

ఎదురుగ -

అంతు లేని మింటి కింద

ఆన్ము లెవరు లేని చోట

అఖిల లో కావనా !

అశ్రులతో, అణకువతో

ఎదురుగ -

చిత్ర విచిత్రము ధాత్రీ

జీవిత కోలాహలమున

జను లందరి నడుమ, నా

పనులు ముగియగానే

ఏ సవ్యడి చేయకుండ

ఏకతముగ అరుదెంచి

ఎదురుగ నిలబడుదు

రాజరాజేశ్వరా !

కన్నీరు

‘కన్నీరు’ 1923 లో ప్రచురిత మైంది. ఆ ప్రతులు ఇప్పుడు అలభ్యం. మధ్య మధ్య పద్యాలతోపాటు, అందులో 20 కీర్తనలు కూడా ఉన్నాయి ఇవి 1918, 1923 మధ్య వ్రాసినవి. వీటితో వివర బేర్చిన నాలుగు పాటలూ 1924-1927 ప్రాంతాల రచించినవి

— ఆ రోజుల గురించి చలం —

ఒకసారి ఒక పాట వినిపించారు మా కెవరో. అది బ్రహ్మ సమాజ పుష్పాననలో మంగళ హారతి “జయము జ్ఞాన ప్రభాకరా” అన్నది. అది విని చాలా అద్భుతపడి పోయినాను - ఎవరు ఇది రాసిందీ అని! అది కృష్ణశాస్త్రి రాశాడు అన్నారు అటు తరువాతే రామ్మూర్తి స్నేహం లో “రండు, మన జీవితముల కోరుచున్నది మన బ్రాహ్మధర్మము” అని inspirational songs కూడా రాశాడు

Literary గా అది ఆంధ్ర బ్రహ్మ సమాజానికి hectic period ‘ధర్మసాధని’, ‘బ్రాహ్మ మెసెంజర్’ మొదలైన పత్రికలు, చలం వ్యాసాలు, కృష్ణశాస్త్రి కీర్తనలు - ఇవన్నీ ప్రబలిన రోజు లవి ఆ దిగ్విజ యోత్సాహంలో, కృష్ణశాస్త్రి దో ముఖ్యమైన పాత్ర. అతను బ్రహ్మసమాజానికి ఆ రోజుల్లో ఒక వన్నె తెచ్చాడు. అతని రూపం, అతని వుత్సాహం, అతని కవిత్వధోరణి అన్నీ బ్రాహ్మ మత వ్యాప్తికి తోడ్పడ్డాయి ఏ దన్నా ఓ ఉత్సవం జరిగితే, దాని కనుగుణ్యంగా ఒకపాట రాసిపెట్ట మంటే, వెంటనే కృష్ణశాస్త్రి పాట రాసి యిచ్చేవాడు.

పాటల అందం అంతా శాస్త్రీదే ఉద్రేక మంతా చలావిదే. వాయుడిగారి sermons, చలం sermon s, ప్రార్థనలు మొద లైన వాటిల్లోని ideas తో కృష్ణశాస్త్రి పాట లల్లేవాడు.

(ధర్మసాధని; 15-5-1974)

అలా అల్లిన పాటలు చాలా వరకు ఈ ‘కన్నీరు.’

కన్న తండ్రి ! వేచియుంటి
 కరుణా వృష్టికి వేచియుంటి
 నిన్ను గన నాపన్నుడనై
 ఎన్ని నాళ్లో వేచియుంటి

హృదయమున నానంద మెరుగ,
 నెరుగ చిత్త శాంతము
 నిదుర నెరుగ, సుఖము నెరుగ
 వెదకుచుంటి వెదకుచుంటి
 కన్నతండ్రి ! వేచియుంటి

భూరి దుఃఖ కాననమున
 మోర కలుష తిమిరమున
 దారి గానక పోవ నేరక
 తడయుచుంటి వెదకుచుంటి
 కన్నతండ్రి ! వేచియుంటి

సానుతాప గానముతో
 సానురాగ గీతముతో
 మేను మరచి నిన్నె వలచి
 వెదకుచుంటి వెదకుచుంటి
 కన్నతండ్రి ! వేచియుంటి

నీదు వచనమును గనక
నీదు కౌగిలిని ప్రనియక
నీదు పదతలము జేరక
నిలువనేరక వెదకుచుంటి
కన్నతండ్రి ! వేచియుంటి

‘ప్రాణ మనోహరా’ యని, ‘అ
పార దుఃఖహరా’ యనియు
‘వే నను గనరారా’ యని
వెదకుచుంటి వెదకుచుంటి
కన్నతండ్రి ! వేచియుంటి

నన్ను గొంపోవరాదా నాదా !

నా హృదయ నాద !

తెన్నలేక దిక్కులేక

తిరిగెడు ఈ చెరువరిని

నన్ను గొంపోవరాదా !

కన్నుచూపు మేర దాట

యే కడిను దాగినాడవో

కన్నులు కాయలు కాజెను

కంతా ! నా ప్రాణకాంత !

నన్ను గొంపోవరాదా !

నడువలేక నడువలేక

నడయాడితి నవసీతి నే

బడలితి నొక యడ్డుగైనను

పడదు నీ మృదు కరము నిచ్చి

నన్ను గొంపోవరాదా !

జీవిత వల్లీ వలమా !

చిరతర బా గ్యాలవాలమ !

జీవమణి ! దా సాశ్రిత

చిత్తరంజిత ప్రేమఖనీ !

నన్ను గొంపోవరాదా !

ప్రాణ రమణ !

దీనజన హృత్తాప హరణ !
మేను మరచి మొరలిడు ఈ

దీను స్వీకరించి ప్రోవు ప్రాణరమణ !

నీ యనుంగు బిడ్డ నని

నిన్నె విడచి పోవ గని
'నాయనా !' యని పిలువ, వినక

పోయితి, చెడి పోయితి ప్రాణరమణ !

ప్రాణనాథు జీవితేశు

ప్రవిమల ప్రేమ సుధాకరు
గానలేక, అయ్యో ! గ్రుడ్డి నై

పోయితి, చెడి పోయితి ప్రాణరమణ !

చెంతనుండి లాలింపగ

చెలివై కొగిట జేర్పగ
ఎంత పాపమో ! నిన్ను వదలి

పోయితి, చెడిపోయితి ప్రాణరమణ !

ప్రోవ మిత్రు డెవడు లేక

మోల రక్షకుండు లేక
పోవ దారిలేక యనదనై

పోయితి, చెడిపోయితి ప్రాణరమణ !

క్రనికర ముంచరా, కరుణాకర ! తండ్రీ !
అనదలము, తనయులము యాచించు చున్నాము
కనికర ముంచరా !

నేరము లెల్లను నీ మ్రోల వినిపింప
ద్వారము కడ వేచినారము, నీ భారము
కనికర ముంచరా !

కలగు హృదయములతో, కన్నీటి కాల్యాలతో
పిలువ లే కున్నాము, విలపించుచున్నాము
కనికర ముంచరా !

హీనులమై నీచులమై, ఎంత చెడిన గాని
నీ నందనులమే, నిన్నె కోరితిమే
కనికర ముంచరా !

మలిన పంకము నుండి నలినము వలె నా
కలుష హృదయమున వెలిగింపు భక్తిని
కనికర ముంచరా !

త్రిరుగాడుచుంటి తండ్రీ ! ఏ

తెన్నులేక తండ్రీ !

దుర్దాంత పాప ద్వాం లామృత దీర్ఘ కాళరాత్రి.

కనుగ్రుడ్డి నోయి తండ్రీ !

కనుపింపు మోయి తండ్రీ !

ముని మాన సాంబు జా తాంచిత బాను దివ్యదీప్తి

కరుణింపు మోయి తండ్రీ !

కురియింపు మోయి తండ్రీ !

దరహాస శుభ్ర జ్యో త్సన్నమల శీత లామృతమ్ము.

ఎటుల నిలువగలను ? కటకటా !

శోక తమోవృత శూన్య లోకమున

ఎటుల నిలువగలను ?

కరుణాశుడు, భయహరుడు, మనోహరుడు

'వెర పేలా ?' యని నా కరము బట్టుకున్న

ఎటుల నిలువగలను ?

ప్రాణప్రదాత, నా బాగ్యవిధాత, నా

ప్రాణేశ్వరుడే నన్ పలుకరింపకున్న

ఎటుల నిలువగలను ?

పిలువలేను గదా ! విలపింతును గదా !

బలుడు వీడే యని కన్నెత్తి కనకున్న

ఎటుల నిలువగలను ?

అతడే ప్రియనఖు డతడే పెన్నిధి

అతడే నను తన యక్కున నిడకున్న

ఎటుల నిలువగలను ?

ఎంత కాలము నాదా ! దురంత చింత ?
 చెంత చేరక ఇటుల వంత పీకట్ల దిరుగ
 నెంత కాలము నాధా !

ఒక్క నిమునము వాసిన ఓ హృదయేశ !
 ఒక్క పాపమ ? అయ్యో ! ఒక్క దుఃఖమ ? అయ్యో !
 ఎంత కాలము నాధా !

ప్రాణదనము లేక ప్రాణేశ్వర !
 ప్రేమదనము లేక పెన్నిధానము లేక
 ఎంత కాలము నాదా !

చేసినాడను చాలదా నా జీవితేశ !
 చేసి పాపము లెన్నో చివికి చివికినాడ
 నెంత కాలము నాదా !

మనసు మనసున లేదురా ఓ మనోహరా !
 వనట చెందెరా యెద కనరా కన్నీటి వాన
 ఎంత కాలము నాధా !

వెరవకు హృదయమా ! పరితాప మేలనే ?
 వెరవకు రమణుడు విడుచునే బాలునే
 వెరవకు హృదయమా !

హొర కాననమున కుందెద వది ఏలా ?
 దారి చూపెడు ప్రియుడు తడయునే ప్రోవక
 వెరవకు హృదయమా !

గాఢ తిమిరమును గాంచి బెగిడెదవే
 మూఢవే ? నాథుని ముఖబంధు గనవే
 వెరవకు హృదయమా !

లోక మోహనకరుని శోకహరుని వరుని
 ఏ కరణిని వదలి ఇటుల శుష్కించెదే
 వెరవకు హృదయమా !

ఎంత దయయో తండ్రీ! ఈ పాపులపై
 వంతల పోజిమ్మి కౌగిలింత బేర్చి లాలింతువు
 ఎంత దయయో !

ఎన్నడో కూశలమై నిన్ను బాసి తిరిగి తిరిగి ఆ
 పన్నులమై పరితపించు పాపులపై నీచులపై
 ఎంత దయయో !

హృదయము లోపల నుండి నదయుడవై వారింపగ
 బెదరులేక లజ్జలేక వినని కృతఘ్నులపై నీ
 కెంత దయయో !

తనయులమని జాలిచెందెదొ కనుగ్రుడ్డులమని యరసెదొ
 పనికిమాలినట్టి ఈ పలుగాకులపై మాపై
 ఎంత దయయో !

దయను ప్రోచు తండ్రీవి మా తల్లివి స్వామివి సఖుడవు
 ప్రేమయుడవు కరుణాకరుడవు ప్రేమసుధాకరుడవు నీ
 కెంత దయయో !

ఘ్రలిన బాష్ప మౌక్తికమ్ము
మిలమిల నీ కసుల నిలువ
తళతళ మని తారలు నటియించునురా పాపీ !

వేడి వేడి నిట్టూర్పుల
వాడిన నీ పెదవు లదర
మోడు హ్రాకు వివురులతో మురియునురా పాపీ !

బరియింపగ రాని లజ్జ
శిరము వంగి క్రుంగి నంత
తెరల దాటి వందమామ నవ్వునురా పాపీ !

'దారి కానలేను స్వామి !
రారా' యని కంఠ మెత్త
గగన వీధి గందర్వులు పాడుదురో పాపీ !

కురియుమురా కన్నీటిని
మరి మరి విలపింపుమురా
సరము కూర్చి పరమేశ్వరే తొల్చునురా పాపీ !

శిరము నెత్తి అరయునురా
చిరునవ్వుల చిలుకునురా
కరము చాపు కౌగిటికై కన్ననండ్రి పాపీ !

ఇదె వచ్చుచున్నాను ప్రాణనాదా !

ఎంత వేచి యుంటివో, వేసారి యుంటివో
ఎంత నొచ్చికొంటివో ప్రాణనాదా ! నీ
వెంత వంత నొందితో ప్రాణనాదా !

జలద భయద- గర్జనమ్ము

పెళ పెళ మన ఎడద వడకె

దివ్యగాన పరిమళములు

దెనల పర్వ తెలివి నొంది

ఇదె వచ్చుచున్నాను ప్రాణనాదా !

ప్రళయ పవన దాటి కులికి

కలత నొంది మనలినాను

నింగి కెగయు వలపు టలల

పొంగి పొరలి పరువు లెత్తి

ఇదె వచ్చుచున్నాను ప్రాణనాదా !

[‘మహతి’లో ఇచ్చిన పాఠం]

ప్రధానసంకేతవివరణ

ఉ. = ఉచ్చారణభేదం (—భేదాలు)

కన్న. = కన్నడం

కో. = కోస్తాజిల్లా

క్రి. = క్రియాపదం

చూ. = చూడు

తమి. = తమిళం

తె. = తెలంగాణా

పర్యా. = పర్యాయపదం (—పదాలు)

రా. = రాయలసీమ

రూ. = రూపాంతరం (రూపాంతరాలు)

వి. = విశేష్యం

విణ. = విశేషణం

హిం. = హిందూస్తానీ

[<] చారిత్రక నిష్పత్తి సూచనకు గుర్తు;

[>] మొదలైన పున్నరూపం అర్వాచీనం (నిష్పన్నం)

రెండో వైపున్నది ప్రాచీనం (మూలరూపం)

అనందసాగరుడు అరుగుదెంచె నేడు
అనందమాయె బ్రహ్మానందమాయె

కలుష హృదయు కొరకె కపట వర్తను కొరకె
మలిన మానసు కొరకె నా కొరకె నా కొరకె
అనందసాగరుడు -

అలుక పెడమో మిడడు ఖలుని దండింపడు
వలపు నవ్వుల తేనె విలుకుచు నా కొరకె
అనందసాగరుడు -

వెడగు బేతల నెంతో వేగించినను గాని
విడువక మసలక నా కొరకె నా కొరకె
అనందసాగరుడు -

వరదుడు పతిత పావనుడు ప్రాణేశుడు
పరువు పరువున ప్రభుడు నా కొరకె నా కొరకె
అనందసాగరుడు -

అమల వీక్షణముతో అభయ హస్తముతోడ
అమృత జీవన మొనగ నా కొరకె నా కొరకె
అనందసాగరుడు -

క్రనుల విచ్చి కనుడీ !
 కను లలరగ కనుడీ !
 మన మలరగ కనుడీ !

ఏటి పాప మయ్యా ! ఇక
 నేటి తాప మయ్యా !
 సాటి లేనివాడు మన
 స్వామి చల్లని వాడు
 అది యేమొ వచ్చినాడు - కనుల విచ్చి కనుడీ .

మనవు లీయ వలదు, మీ
 కనుల నీరు వలదు ;
 కనుచు నుండ మతని మన
 కన్ను లారగాను
 తనివి తీరగాను - కనుల విచ్చి కనుడీ !

లోక మోహనకరుడు, భయ
 శోకహరుడు వరుడు
 రాక రాక నేడు మన
 ప్రభుడు వచ్చినాడు
 కడు వలచి వచ్చినాడు - కనుల విచ్చి కనుడీ !

మది దలంప లేరు, మన
మౌను లరయ లేరు ,
ఎదుట తోవినాడు మన
యెద హరించువాడు
అత డెంతో అందగాడు – కనుల విచ్చి కనుడి !

ఎట్టి పాపి నైన
ఎట్టి బెనటి నైన బే
వట్టి ప్రోచునంట ! అత
డెట్టి వాడొ కాని
అది ఎట్టి దయయొ కాని – కనుల విచ్చి కనుడి !

రండు రండు ప్రాణేశుడు
 రాక రాక వచ్చె నేడు
 తెండు తెండు విలువ లేని
 వలపు కాన్కలన్ !

అడుగు దమ్ము లెంత వాడి
 బడలెనో ! మెల మెల్ల వాని
 కడుగుదమా చల్లని క
 స్నీటి చినుకులన్ !

ఉల్ల మెంత కుందెనో ! మన
 మెల్లరమును స్వామి మీద
 చల్లదమా విజయగీత
 సారభమ్ములన్ !

కూడి జగము లన్నియు మన
 తోడ నేడు పులకరింప
 అడుదమా పాడుదమా
 అతని కొలువున !

నిరతము మన కడనె యుండ
వరదు డెవుడు విశ్రమింప
పరచుదమా విమల హృదయ
మృదుల తల్పముల్ ?

వెరవు గొలువు జీవితంపు
బరువు లెల్ల బాధ లెల్ల
మరచుదమా ! అతడు దివ్య
దర్శన మొసగ !

రండు రండు ప్రాణేశుడు
రాక రాక వచ్చె నేడు !

క్రోటి కంఠముల కూర్చి పాడుదము
 సాటిలేని మన ప్రభు గూర్చి;
 తరణికోటి జిత తేజునకు, శ్రీత
 కల్పభూజునకు జయ్ జయ్ జయ్.

వివిధ ప్రాణులతో విశ్వ గానముతో
 వేడుక కీర్తింతము ప్రభుని ,
 వివిధ భువనచయ నిర్మాతకు, జన
 హృద యాధినేతకు జయ్ జయ్ జయ్.

భక్తి పూర్ణ హృదయంబులతో
 రక్తిగ కీర్తింతము ప్రభుని ,
 భక్తరంజనున కఘభంజనునకు
 నిరంజనునకును జయ్ జయ్ జయ్.

బ్రాహ్మ సుదర్మ పతాకము పూని
 భక్తితో తాండవ మాడుదము ,
 బ్రాహ్మ సుధర్మ ప్రదాతకు మన
 రాజేశ్వరునకు జయ్ జయ్ జయ్.

వెడలుదమా ! వెడలుదమా !

తడయక ఇప్పుడె వెడలుదమా !

విశ్వవిభుని పావన పదనరోజు

సౌరభముల మోదము గనగా !

వెడలుదమా !

క్రోలుదమా ! క్రోలుదమా !

షట్పదముల వలె క్రోలుదమా !

గురు కరుణాకరు ప్రవిమల మధుర

ప్రేమ మరందము తమి తీర !

క్రోలుదమా !

అడుదమా ! అడుదమా ! ఆ

నంద చంద్రికల నాడుదమా !

అశ్రీ తావను నపార దయాంబుధి

తరంగ మాలికలను బెలగి !

అడుదమా !

పాడుదమా ! పాడుదమా !

పక్షి గణము వలె పాడుదమా !

ప్రాణ నాడు మధు రానురాగ గీ

తికలను సోత్సవ కంఠముల

పాడుదమా !

అనంద మాయె బ్రహ్మానంద మాయె
 అనంద మానంద మానంద మాయె
 అనం దాంబుధి భంగ మాలికాడోలికల
 నాడించు నలరించు నాత్మేశుడు అనంద-

మధుర మోహన మూర్తి ప్రాణేశుడు, ని
 ర్మల తేజోమయ మూర్తి ప్రాణేశుడు
 మధుర సుధారస మంజుల గీతికల
 పాడించు పలికించు ప్రాణేశుడు అనంద-

రమణీయ మూర్తి నా చిత్తేశుడు, అతి
 కమనీయ కీర్తి నా చిత్తేశుడు
 విమల ప్రేమార్ద్ర శీతల శుభ్ర చంద్రికల
 విలికించు వలపించు చిత్తేశుడు అనంద-

నవ్య మోహన మూర్తి హృదయేశుడు, నవ
 లావణ్యామల మూర్తి హృదయేశుడు
 దివ్య ప్రశాంత సమీర పీచికలలో
 తేలించు లాలించు హృదయేశుడు అనంద-

జయము జ్ఞానప్రభాకరా !

జయము శాంతిసుధాకరా !

జయము మోహతమోహరా !

జయ జయ కరుణాకరా !

జయము

శ్రీత జనగణ మందారమ !

సేవిత ముని హృద్భృంగమ !

పతిత త్రాణ కారణమా !

ప్రవిమ లానంద పూరమ !

జయము

బాను చంద్ర తారక గణ

భాన్వ దమల భూషణా !

సూన పల్లవ పత్ర శోభిత

సురభిత పూజిత చరణా !

జయము

శ్రావ్యరుత శకుంతగీత

జయస్తోత్ర పరితోషణ !

నవ్య ప్రకృతి రమణీయ సు

కావ్య మధుర పూరణా !

జయము

మానవ బాగ్యవిధాతా !

దీనసంఘ పరిత్రాతా !

ప్రాణి హృదయ రాజ్య నేతా !

బ్రాహ్మ సుధర్మ ప్రదాతా !

జయము

జియ్ జియ్ జియ్

జియ్ రాజేశ్వరా! ప్రభూ!

జియ్ జియ్ జియ్

జియ్ జియ్ సత్య స్వరూప !

జియ్ జియ్ జ్ఞాన ప్రదీప !

జియ్ అనంత కల్యాణాం

విత మోహన మణి కలాప !

జియ్ జియ్ జియ్

పరమభక్త జీవిత మృదు

ప్రసవమాలి కాభరణా !

నిరుపమ మధుర ప్రణ యా

నంద సుధా శీతకిరణ !

జియ్ జియ్ జియ్

శ్రీత మునిగణ చిత్త విక

స్వర సుమ మధుకరమూర్తి !

శత సహస్ర భానుకోటి

నిభ తేజో దివ్యకీర్తి !

జియ్ జియ్ జియ్

వికృతపాప భయదతాప
ఘన జలద ప్రభంజనా !
నకల ప్రాణి హృదయదుఃఖ
సాంద్రవనీ హుతాశనా !
జయ్ జయ్ జయ్

ప్రియభారత జనయిత్రీ
నిత్యభాగ్య శుభవిధాత !
ప్రియతమ నిర్మల విశాల
బ్రాహ్మనుధర్మ ప్రదాత !
జయ్ జయ్ జయ్

అహోహా !

పొంగి పొరలు నానంద మ్మొదలో

అహోహా -

శుభవాసర మిది శుభనమయ మ్మిది
ప్రభుని ప్రేమసౌరభము కడల విరియ

అహోహా -

ఇరుల దరుమ నెల్లెడల మెరయ భా
సుర దివ్యప్రభ వెలయు నీశుని కరుణ

అహోహా -

అమృత మియ దాహమ్ము తీర్పగా
విమల మందాకిని వెలయు నీశుని కరుణ

అహోహా -

ఫలరసమ్ముల గూర్ప చలువనీడల జేర్ప
విలసిత కల్పము వెలయు నీశుని కరుణ

అహోహా -

41-14 గీతాలు 'ఆంధ్ర బ్రాహ్మగీతాంఘరి' (1968) లో
మాత్రం ప్రచురితములు

రారే మీ రని అనురా గాలోకము తెరచి
 రాజరాజేంద్రా పిలిచితివో !
 తారక లెల్ల యాత్రావీది బడి కలగి
 తరళించి నటియించి దరిజేర తెరలెను

రారా మీ రని అనురాగ హాసము కురిసి
 రాజరాజేంద్రా పిలిచితివో !
 విరు లెల్ల పయనపుం దెరువున పరవశత
 వికసించి వాసించి వెడలెనో నీ కొరకై

రావా నీ వని కరుణా రాగ శీతల రావ
 మదర నా స్వామీ పిలిచితివో !
 సిగ్గొ భయమొ మరపొ చెదరెనొ హృదయము
 కరిన పాషాణమై కదలదే పదము !

అపుడు చివురు పెదవు లదర నిట్టూరువు
 స్వామీ నా స్వామీ విడిచితివో !
 అపుడు చెదరి అడలు అశ్రు వీక్షణముతో
 అయ్యో నాకై అరసితివో !

ఏదో దుఃఖమై అంత ఎంత ఏడ్చితివో !
 ఈ ఎడారి బ్రతుకు ఏమో ఎందులకో !

విసరి వేయుము నేడు తారా
 విసర మాశాంతముల కొనలకు !
 మనలకే వేంచేయునే, నా
 మనోహర సంపూర్ణబంధుడు !

చిర వియోగిని ఈ నిశీధిని
 ఇరుల బరువుల బ్రతుకు నేడు
 మెరసి పోవునె నిలువు నిలువున !
 విరిసి పోవునె జల్లు జల్లున ॥

చంద్రకాంత శి లాతికర్కశ
 సాలబంజిక, దాసి, నేడు
 కరగి పోవునె నిలువు నిలువున !
 పొరలి పారునె జల్లు జల్లున ॥

అరలేని పిపాస నలగు చ
 కోర విరహిణి, దాసి, నేడు
 బ్రతికి పోవునె నిలువు నిలువున !
 పరువు లిడునే జల్లు జల్లున ॥

రండు మన జీవితముల కోరుచున్నది
 బ్రాహ్మధర్మము సకల ధర్మరాజము
 బ్రాహ్మధర్మము మన బ్రాహ్మధర్మము రండు —

ప్రభుని ప్రాపు జేరి ధర్మోత్సాహ మూనుడు
 రక్షకు డతడే జీవన వల్లభు డతడే
 నాయకు డతడే మన సర్వ మాతడే రండు —

ముందు వెనుక తెన్ని యెన్ని మురియు చుందురే
 సందియ మేలా చాలు జంకెద రేలా
 శౌర్యము లేదా విశ్వాసము లేదా రండు —

మహిత బ్రాహ్మధర్మ యోధుల కార్యశూరుల
 మాన్యచరితుల, అయ్యో, మరచిపోయిరే
 మరచిపోయిరే మన బ్రాహ్మవీరుల రండు —

మ హా తి

‘మహతి’ మొదట 1949 లో గుంటూరు ప్రార్థనా సమాజం ప్రకటించింది. అంతకు ముందే, 1938లో, ‘మహతి నుండి’ అని ఒక ‘గీతావళి’ రాజమండ్రి ప్రార్థన సమాజం ప్రచురించింది. అవి రెండూ ఇప్పుడు అలభ్యం. అసలు, చివర చేర్చిన ‘పద్యావళి’ కాక, 67 భక్తిగీతాల సంపుటం ‘మహతి’ ‘కన్నీరు’ కీర్తనలు (21-40) ఇరవయ్యూ, ‘మంగళ కాహళి’లో చేర్చిన మరో అయిదూ మినహాయిస్తే, అవి 42 తేలాయి. రెండు పాటల(83, 86)కు సరసనే కొత్త పాఠాలు ఇవ్వబడ్డాయి.

ఎటుల నే నీ లీల కీర్తింతు !

ఓ దేవ దేవా !

ఎటుల నే నీ మ్రోల నర్తింతు !

కటకటా ! నిను తలచి తలచి

కదల లేదే కంఠ రవము !

కోటి సూర్యుల కాంతిలో, ఆ

రాట మెరుగని శాంతిలో

మాటి మాటికి మనలి మను ఆ

మహతినా ! భారతీ సతినా !

ఎటుల ..

ఇప్పుడు వెలుగో, అప్పుడు పిలువో,

ఎప్పుడు మౌన నిశీధ బారమె !

ఉపశమింపని తపనయే నా

కున్న భాగ్యము కన్న తండ్రీ !

ఎటుల ..

ఈ సుధర్మ భవనములో ఈరేడు జగాల నేలు
ఈశ్వరుడే దీనజనహృదీశ్వరుడే కొలువు తీర్చు

దశదిశలే నింగి నేల నిశా దివము లిందు జేరి
కలసిపోవు కలగిపోవు పులకరించునో !
ఈ సుధర్మ భవనములో

మణిమోహన నవకాంచన మండిత కోటీరకోటి
మన్మథానుభవ కిరణావళి మలసి కొగిలించునో
ఈ దరిద్ర తృణోన్నిద్ర హృదయామోదమునిందు
ఈశ్వరుడే దీనజన హృదీశ్వరుడే కొలువు తీర్చు !
ఈ సుధర్మ భవనములో

లేవు కుటిల శృంఖలములు లేవు కరిన కుడ్యములే
చెరలు లేవు ఇరులు లేవు కరుణాలయ మిందు
అమృత కొముదీ మధుమిళి తానందమె అనందమె
ఈశ్వరుడే దీనజన హృదీశ్వరుడే కొలువు తీర్చు !
ఈ సుధర్మ భవనములో

ప్రరువు పరువున రండో !

ప్రేమార్దులై కాంతి దామాంతరమునకు
పరువు పరువున రండో !

తెరవికొన్నది స్వామి విరితావి కౌగిలి
విరిసి కొన్నది కరుణ గురియు చల్లని చూపు
వెర పేల ?

ననుబోలు పతితులో పేదలో ! పరువు..

ఎలు గెత్తి కే లెత్తి ఇదె పిలుచుచున్నాడు
కలకాలమై మనకయి వేచియున్నాడు
నిలుతురే

ననుబోలు పతితులో పేదలో ! పరువు..

అడు గడుగున జగతి జలుజల్లు మని ఆడ
అడు గడుగున చదలు జయజయ మని పాడ
తడ వేల ?

ననుబోలు పతితులో పేదలో ! పరువు..

తళుకు బాగ్యము వీడి పరువు బిరుదులు వీడి
తులలేని తుదిలేని పదవి దారిని బట్టి
కదలి అధ

మాధములై పతితులో పేదలో ! పరువు..

వినవో !

ప్రాణేశు ప్రణయోత్స వాహ్వానము !

మంద మంద శీత మధు రానిల తరంగ
మందు తూగాడు అనంద సందేశము
వినవో !

స్వాదు విహంగమ సంగీత ర సావగా
మోద కలకల మందు మొరయు సామగీతి
వినవో !

దరవికన్వర నవ సౌందర్య ప్రవిలసితము
అరుణ రాగములోన విరిసెడు వేదోక్తి
వినవో !

ఎదలో ఉప్పొంగి ఎల్లెడల పొరలి పారి
చదలె పొడిచి ముంచు శ్రావ్య ప్రణవ రవము
వినవో !

లేదోయి, నిదురలో లేదోయి సుగతి !
చూడవా, కను విచ్చి చూడవా, జగతి !

నద్దు చేయక రేయి సాగిపోయినది ;
ప్రొద్దు చీకటి తెరల పొంచి చూచినది ;
మిద్దె లోపలి దివ్వె మింటి కెక్కినది - లేదోయి ..

చెట్టు చెట్టున లేత చివురు పుట్టినది ;
పూవు పూవున కమ్మ తావి పట్టినది ;
తేటి తేటికి తేనెపాట ముట్టినది - లేదోయి ..

ఏడు కడలులు వెల్గు బేటిలో కలిసె ;
ఏడు గాలులు వాడవాడలను మలసె ,
ఏడేడు లోకమ్ము లేకమై వెలసె - లేదోయి ..

అన్నదమ్ములు చేతు లందు కొన్నారు ,
ఆలు బిడ్డలు తోడునీడ లైనారు ,
ప్రాణు లందరు గూడ పధికు లైనారు - లేదోయి ..

మింటిపై బురుజుపై గంట మ్రోగినది ;
కొండపై కోనపై జెండా ఊగినది ,
గుండె గుండెకు పిల్పు కొసరి సాగినది - లేదోయి ..

కోట తల్పులు విడగ మీటినా రోయి ,
కోట లోపల కొలువు కూర్చినా రోయి ,
కోటలో కొలువులో మేటి రారాజె
వేయి బేతులు సాచి వెలుగుచున్నాడు ,
పేరు పేరున 'నిన్ను పిలుచుచున్నాడు - లేదోయి ..

(వేంకట పార్వతీశ్వర కవుల 'ఉదయగానము' చదివి)

త్రొలి ప్రొద్దు కొండపై మొలిచె నొక దేవళము
వెలుగు గుడి మొగసాల నిలిచె యాత్రాజనము

కోన కోనల గాలి కొన లూరెన్ నానందము
కోనేటిలో తమ్మి క్రుమ్మరించె మరందము

అలయమ్మున గంట అందించె నాహ్వనము
అలకించిన పికము లాలపించెను ప్రణవము

గుడిని శంఖము మొరసె, విడెను వాకిటి ద్వారము
ఎడద యెడదను నిండె గుడినుండి మా దైవము

హరినామ గాన మధుపానమే వినా
 వర మేది మనకు సోదరులారా!
 బ్రతు కారునే కరవు దీరునే! భవ
 పాప తాప బందములు జారునే!

విరితేనె కాదు, పలరసము కాదు, సుర
 వరులె క్రోలు నుద కాదు, కాదు!
 జర రాదు ఏ వెరవు రాదు రాదు,
 మరణమ్మై రాదు సోదరులార!

హరినామ ..

నిరుపేద వేమొ! భూనేత వేమొ! సం
 తాపి వేమొ! సన్యాసి వేమొ!
 నరకమ్ము నుండి గగనమ్మై నిండి
 భువనాలు ముంచు సోదరులార!

హరినామ ..

వరు వెల్ల విడిన గరువమ్ము సెడిన
 తడవేల యింక హరినామ గానమే!
 విడరాని శాంతి చెడిపోని కాంతి
 గడియించు మనకు హరినామ గానమే!

హరినామ ..

మధుర నామం బెవరు వినిచిరో
 మరగి నిముసము వదల లేను !
 అధమ జీవిక కెటుల దొరకెనో
 అంతు లేని అమూల్య భాగ్యము !

మెలకువను మే మరచు నిద్దుర
 మెరయు పవళుల మొరగు రాత్రుల
 వెలుగుగా నెలమలై కలగా
 వేయి విధముల విరిసిపోయెడు
 మధుర నామం బెవరు వినిచిరో !

దారి పొడుగున పాటగా, నా
 ధైర్య బలముల ఊటగా, నా
 ఊతగా, విడరాని చెలిగా,
 ఉచ్చ శాంతిగ, దీప కాంతిగ
 మధుర నామం బెవరు వినిచిరో !

తలపు లోపల తళుకుగా, నా
 పలుకులో పరమార్థముగ, నా
 పనుల లోపల పటిమగా, విడి
 వడని దీక్షగ, రక్షగా
 మధుర నామం బెవరు వినిచిరో !

ద్రుద్రిదనారాయణ లోకేశా !
 దయాపరాయణ ప్రాణేశా !
 నిరంత రాశ్రయ మీవే కావా !
 నిరామ యామృత మీవే కావా !

విశీర్ణ వసనధరా లోకేశా !
 విక్రీర్ణ తిమిరహరా ప్రాణేశా !
 ప్రశాంత జీవిక వీవే కావా !
 నిశాంత దీపిక వీవే కావా !

పరాగభరి తాంగా లోకేశా !
 విరాగవద సంగా ప్రాణేశా !
 పురాణ మిత్రమ మీవే కావా !
 నిరంజ నాత్మవు నీవే కావా !

విశాల నవభారత లోకేశా !
 విశేష దీనాశ్రిత ప్రాణేశా !
 అశేష భాగ్యమ మీవే కావా !
 అనంత శక్తివి నీవే కావా !

అడుగులే అందునా ?
 అమృత జీవనధనా !
 అడుగులే అందునా ?

యోగింద్రుడను గాను
 త్యాగశీలుడ గాను
 ఏ గుణములేని నా
 కేలాగు దొరకునో !
 అడుగులే అందునా ?

బ్రతుకు వీకటి కొసల
 ప్రాబాతపుం దెసల
 తరణి బింబమ్మలై
 దగదగా మెరయు ఆ
 అడుగులే అందునా ?

అందుకొను దాక నా
 ఆశనే వదలుదున !
 అందుకొని సంత బ్రతు
 కంటగా నదుమనా !
 అడుగులే అందునా ?

ఏ వోట దాచితివో ఈ చైత్ర జీవమ్ము
 ఇన్నాళ్ళు మా కనుచు దేవా!
 ఈ చీకు హృదయాలు వేచి కననే లేవు
 నీ చిత్రములు దేవదేవా!

ఏ నీలి వందిళ్ళ, ఏ నిదుర పొదిగిళ్ళ
 ఈ తార లలసెనో దేవా!
 నీ నందనమ్ములో నేటి అర్చనమ్ములో
 పూవులై విరిసె నో దేవా!

ఏ సీతు కాలాన, ఏ మంచు నునుసోన
 గళములో కునికె నో దేవా!
 నీ వనంతమ్ములో నేటి కీర్తనమ్ములో
 పికములై పలికె నో దేవా!

ఇక హిమర్తువు వలదు! ఇక నిశీధము వలదు!
 నీ సన్నిధియే దేవదేవా!
 ఒక వనంతముపైన, ఒక ప్రభాతము లోన
 వికసింప జేయవా దేవా!

క్రదలి నడువగలము మేము
 బెడరి తిరిగిరాము మేము
 చదలు కడలి కలియుకడ నీ
 వదములు వికసించు ప్రౌద్ధ
 వదములు వాసించు ప్రౌద్ధ

ఇరుల రేలొ కరకు రాలొ
 దరియె లేని అడవిపాలొ
 దొరకని నీ గోరు కొనల
 కురియు నంట మధుర మధువు
 పొరలు నంట అమృత మధువు

గళములోన నొకటె గీతి
 కనుల మ్రోల నొకటె జ్యోతి
 కరుణాలయమునకు నరుగ
 తిరుగరాని దొకటె తెరువు
 దెనలె దాటి ఒకటె తెరువు

కాలమే ఉన్నంతవరకు
 గానమే ఉన్నంతవరకు
 అడుగులు నీ వంటు వరకు
 తడయ బోము నిదుర బోము
 అడలి పోము అలసి పోము.

దూర దూరా నైన ద్వారతోరణ మైన
 తోచదే నా మ్రోల దేవదేవా !
 దారిలోనే అలసి దూళిలోనే సొలసి
 తడసి ఏ మౌదునో, దేవదేవా !

వన్నెవన్నెల ధూళిచిన్నె లన్నీ జాలి
 బ్రతుకంత నంటె నో దేవదేవా !
 మన్నుమిన్నులు కలసికొన్న ఆ చో టేదొ
 ఎన్నాళ్ల కందునో, దేవదేవా !

ఇంత తెలియని యాత్ర ఇంత కారేచి ఆత్ర
 మెంత కాలమొ నాకు దేవదేవా !
 అంతరమ్మున శాంతి అంతటా నీ కాంతి
 అలరింప బేయవా, దేవదేవా !

నా నోట నీ మాట గానమయ్యే వేళ
 నా గుండె నీ వుండి మ్రోగింపవా వీణ?
 రాగ మెరుగని వీణ, రక్తి నెరుగని వీణ
 తీగపై నీ బేయి తీయకే గడయేని!

అంతరాంతరము నీ అమృత వీణే యైన
 మాట కీర్తన మౌను, మనికి నర్తన మౌను !
 ఈ అనంత పదాన ఏ బోటి కా బోటు
 నీ ఆలయ మ్మౌను, నీ ఓలగ మ్మౌను!

అడు గడుగునకు స్వామి అడుగు సవ్వడి వినిన
 ఎడద లోలోన ఎల్లెడల విశ్వము లోన
 ఈ యాత్ర ముగియునో ఏ వేల దిగుదునో,
 హాయిగా చల్లగా సాగిపోవుదు నంతే!

దేవదేవా ! మహాదేవ ! లోకేశ్వరా !
 దీనబంధూ ! దయాసింధు ! ప్రాణేశ్వరా !
 గడయేని నీ వియోగము సహింపగలేను
 విడిపోని నీ చెల్మివిధ మేమొ సెలవిమ్ము!

నా కేల ఒక జోలె,
నాలో అమృత వీణ
ఉంచి నను లె మృందువా !

దేవ

ఊరకే పొమ్మందువా !
నాలుగూ దిక్కులా
నడిమి స్వర్గములో
ప్రతి యింటి మోసాల అగనా !

దేవ

ప్రతి గుండె మోసాల మ్రోగనా !

పాడి పాడి, నృత్య
మాడి అడి, నిన్ను
వేడి వేడి పొరలనా !

ప్రతి గుండె

తోడ కూడి తరలనా !

నాలుగూ దిక్కులా
నడిమి స్వర్గ మృంత
గంధర్వ సీమగా చేయనా !

దేవ

గాన సౌధముగా చేయనా !

విరిసి విరిసీ, తేనె
కురిసి కురిసీ దెనల
దరిసి దరిసీ పొరలనా !

ప్రతి గుండె
నొరసి యొరసీ తరలనా !
నాలుగూ దిక్కులా
నడిమి స్వర్గ మ్మంత
పూల పందిరి చేయనా !

దేవ
బృందావనము చేయనా !

తేలి తేలీ, అలల
తూలి తూలీ, చదల
సోలి సోలీ పొరలనా !

ప్రతి గుండె
మాల లల్లీ తరలనా !
నాలుగూ దిక్కులా
నడిమి స్వర్గ మ్మంత
పాల కడలిగ చేయనా !

దేవ
పండు పున్నమి చేయనా !

తలపు తలపూ జ్యోతి,
పలుకు పలుకూ గీతి,
పను లన్ని ప్రణయముగ చేయనా!
దేవ !

ప్రతి గుండె నీ గాధ పోయనా !
నాలుగూ దిక్కులా
నడిమి స్వర్గ మృంత
మూల మూలల నడతునా
నా దేవ
వేల వేలల విడుతునా ?

న న్నొక్క జోలెగా,
న న్నమ్మత వీణగా
తడయ కిక రమ్మండువా !

ప్రతి గుండె
విడియగా తెమ్మండువా !
నాలుగూ దిక్కులా
నడిమి స్వర్గముతో
గంగలా కడలిలో దూకనా !
దేవ

పొంగుతూ అడుగులా తాకనా !

క్రాలు కదపని రాయి సోలి నిలిచిన రాయి
కదలి నడిచిన దోయి నీ బాట !
కడిమి నాడిన దోయి నీ బాట !

వాడి పోయిన తీగ మోడు వారిన తీగ
పరిమళించిన దోయి నీ తోట !
విరిసి మురిసిన దోయి నీ తోట !

తీగ లెరుగని వీణ మూగ వోయిన వీణ
తీయగా పాడినది నీ కేల !
వా యెత్తి పలికినది నీ కేల !

కనులు విప్పని గూబ కటికి చీకటి గూబ
కనులార కాంచినది నీ లీల !
తనివార మెచ్చినది నీ లీల !

విశ్వ మెరిగిన జ్ఞాని విభుని జూచిన మౌని
వేద మని నా డోయి ఈ మాట !
వేచి కని నా డోయి ఈ మాట !

నగము క్రుళ్ళిన పాపి సొగసి త్రెళ్ళిన తాపి
సత్య మని నా డోయి ఆ మాట !
నిత్య మని నా డోయి ఆ మాట !

నేడే రమ్మ ! నేడే రమ్మ !
 వాడిన ఈ సుమము గోయ !
 నేల వాలి పోవునా ! పెం
 ధూళి కొగిలే జానా !

వినరు గాలి తొందరలో
 వేనవి నిశ్వాసములో
 మనల కోయి ! ఈ నిముసము
 కొననె గాదె మనుగడ !

నేడే రమ్మ

ముసరు రేయి తొలి చీకటి
 మనక మనకలే అలమునా
 మనల కోయి ! నీ పూజా
 మంగళ నమయమె పోవునా !

నేడే రమ్మ

మన్మథ శ్రీ గళ మాలిక
 మలసి నిలుచునో లేదో
 మనల కోయి ! మధువు లేల !
 మధుర పరీమళము లేల !

నేడే రమ్మ

కొన గోరుల తురుమ వేమొ
 కూర్పవో బాధా భాగ్యము
 మనల కోయి ! మనల కోయి !
 మన్నింపవో జాలి మనవి !

నేడే రమ్మ

(రవీంద్ర కవిదేవుని గీతము చదివి)

పడవ నడుపుము కర్ణధారి !
కడిమి విడువక కడలి మారి !

నుడులు తిరిగే పడవ, అడరిపోయే పడవ,
తడసి రానేలేక తల్లడిల్లే పడవ
పడవ నడుపుము కర్ణధారి !

సొగసి మునిగే పడవ, ఎగసి అడే పడవ,
సొగసుగా హంసగా సురిగిపోయే పడవ
పడవ నడుపుము కర్ణధారి !

రేవువై, నిలుచు చుక్కానివై, చుక్కవై,
బావి కా లానుకూ లానంద వాయువై
పడవ నడుపుము కర్ణధారీ !

ప్రాణరమణ ! కరుణాభయచరణ !
 మౌనిజన హృదయ గగన సంబరణ !
 అధమ జీవన ఘన తిమిర సంహరణ !
 మధుర మదుర దరహాన వ్రసరణ !
 తరుణ తరణి కిరణోజ్జ్వల భూషణ !
 తరళ శిశిర సుధా కిరణ నిరీక్షణ !

ప్రాణరమణ ! కరుణాచరణ !
 శ్రీతయాచక శోకహరణ !
 నవవిభాత కిరణ కంకణ !

ప్రాణరమణ !

దిశదిశాం తాగత శకుంత
 దివ్యగాన సంతోషణ !
 మౌని విమలహృదయ గగన
 పద విశాల పథ విహరణ !

ప్రాణరమణ !

పవన చలిత పక్షాంబల
 పరిమళ సందేశహరణ !
 ప్రణయ పూర్ణానంద వికచ
 నవజీవరస ప్రసరణ !

ప్రాణరమణ !

మానవ మంగళ విధాన !
 మామక నిర్వాణ తరణ !
 భారతావనీ పురాణ
 మహితాశయ పరిపూరణ !

ప్రాణరమణ !

వాడిన తీగెకె గడియ గడియ కొక
వనంతకాలము దేవా !

మాడిపోవు నెండకారు నేలకె
మధుర వర్ష మో దేవా !

దారిగాని దారిని అడుగున కొక
తారాదీపము దేవా !
పార బోసికొన్న పానపాత్రలో
తేనెసోన లో దేవా !

ఈ విశ్వానము వీడని వారికి
భావిస్వర్గ మో దేవా !
ఈ ఆశా సందేశము చాటెద
మాశాశల నో దేవా !

(బసవరాజు అప్పారావుగారి పాట చదివి)

శ్రావణ మోహన శ్యామల జలధర
స్వామీ ! నీ శుభ సందర్శనమున
బిర విరహానల శీర్ష మీ హృదయము
పురి విరిసికొనునో ! పులకరించునో !

తరుణ తమాల పల్లవ నీల లావణ్య
శిశిర శిశిర సుధా నిబి డాశ్లేషమున
చంచల చంచలా వ్రతతీ యువతివై
మెరసి పోదునో ! విరిసి పోదునో !

ధవళ బలాకా సుందరతర మృదు సుమ
తరళ తరళ హారధారీ ! హారీ !
శిథిల పత్రాగ్ర జీవితము నీ గళసీమ
పరిమళించునో ! పరువ మొందునో !

మందర గంభీర మధుర కంఠస్వర
మంద మంద సంగీత మందాకిని
మౌన మలిన మీ ముగ్ధ గీతా రవము
కలిసి పోవునో ! కరగి పోవునో !

పురి విచ్చుదునో నేను ! మెరసిపోదునో నేను !
పరిమళింతునో నేను ! కరగి పోదునో నేను !
అజ్ఞాత హేమం తాభీల ప్రవాసమున
కృశియింతునో నేను ! నశియింతునో నేను !

ఎంత కాలము వేచియుందును

ఎంత భారము మోసి కొందును

ఇంత దవ్వె నీకు నా స్వామీ !

రే బవలు న నీ

చింతయే దహించు నా స్వామీ !

బ్రతుకు బ్రతు కంతయును కన్నుల

పడి చలించుచు ఎదురు చూచును

ఈ నిశాగ్నులు బెదర రావోయీ !

నా నాధ ! నాకయి

ఇంక నైనా కదలి రావోయీ !

తళుకు తారక లెందు కోయీ !

కలలు కోరిక లొల్ల నోయీ !

ఈవుగా కే ఆశ లనలములు

ప్రాణేశ్వరా ! నా

కీవుగా కే వరము దుర్భరము !

మౌని మస్తక భూషణములు

దీనశోక విదారణములు

ఏరి కందని దివ్య భాగ్యములు

హృదయేశ్వరా ! నీ

గోరు కొనలే నాకు ప్రాణములు !

ఏ దారి కలదోయీ ! ఇం
 కే సుఖ మున్న దోయీ !
 ఈ దీన పదికున కో హృదయేశా ! హృదయేశా !

ఎడలేని పయనమున ఏ వెలుగో, ఏ పిలువో !
 కడల చీకటి చిచ్చె ! ఎడద చీకటి చిచ్చె !

తగని మౌన బాధ ! దారుణ భారము !
 సొగసి ఈ బ్రతు కొక్క అడుగేని ఇడలేదు !

నీ రాక కే తగనో ! నీవే ఎదురు రావో !
 ఈ రేయి ఈ ధూళి నేమో ! ఏ మౌదునో !

కాంచలేను కాంచలేను

కనులు మూతవడును దేవ !

మింఛతీగ లెన్నెన్నో మింఛి మెరయుదోయి దేవ !

కింఛతనపు నా బ్రతు కిది : కాంచలేను నీ తేజము !

నిలువలేను నిలువలేను

కలగి అడుగు తూలు దేవ !

నీ పాదము లందరాని నింగి నిలుచునోయి దేవ !

ఓవని కూపము బ్రతు కిది నిలువ లేను నీ సన్నిధి—

పలుక లేను పలుక లేను

భయము సిగ్గు వొడము దేవ !

అలయని దయ నాయందే నిలిపి వదలవోయి దేవ !

మలిన మలిన మీ బ్రతు కిది పలుకలేను

నీ నామము.

(బనవరాజు అప్పారావుగారి పాట చదివి)

త్తుదిలేని యాత్ర ఇది ఎటులు సాగింతునో
కదలనే లేనోయి దేవా ! దేవా !

పదము తీవే ఇమ్ము ! పథము తీవే ఇమ్ము !
పడివత్తు నీ కడకు దేవా ! దేవా !

తెలుపు మాటే లేక వలపు పాటే లేక
తెరువు బర్చువై పోద దేవా ! దేవా !
తెలివి నీవే ఇమ్ము ! పలుకు నీవే ఇమ్ము !
పలుకరింతును నిన్ను దేవా ! దేవా !

మలయు చూపులు లేక మనలు దీపము లేక
నిలిచిపోదా దారి దేవా ! దేవా !
కనులు నీవే ఇమ్ము ! కాంతి నీవే ఇమ్ము !
కనులార నిను కాంతు దేవా ! దేవా !

చిరిగిపోయిన జోలె నిరుపేద జీవితము
శ్రీ పాదముల నిడగ దేవా ! దేవా !
వరము తీవే ఇమ్ము ! వరము తీవే కొమ్ము !
కరవు దీరును నాకు దేవా ! దేవా !

దాసిగా నుండుట కైన
తగనా, ప్రాణేశ, దేవ!
నీ సేవకే గాక నా కీ
నీరస జీవిత మేల ?

నీ పూజకై పూల వనమే
నిర్మింతు నో దేవదేవా!
నా దోయిలితోనె నేనే
నా ప్రేమ జీవనము పోసి -

నీ రాకకై పూలదారి
నే పరతునో దేవదేవా!
నా అంగుళితోనె నేనే
నా హృదయ పత్రముల త్రుంచి -

నీ కొలువుకై పూల పీరి
నే కూర్చునో దేవదేవా!
నా కరములతోనె నేనే
నా బ్రతుకె నీరాజనం బిడి -

నీ హాయికై పూలపాట
నే నేర్తునో దేవ దేవా !
నా కంఠముతోనె నేనే
నా జీవమే పాడి పాడి—

నీ ఆనయా? నీ దాస్యనై
నే చనుదు నో దేవ దేవా !
నీ కోర్కెయా? నీ దాస్యనై
నే మనుదు నో దేవ దేవా !

ఈ గడి పూవులే ఈ దారి పొంతనే
అలసిపోసీవోయి దేవా ! దేవా !
నీ ఇష్టమైనచో నీ పూలదండలో
మెరసిపోసీవోయి దేవా ! దేవా !

ఈ లేత గీతాల ఈ గూటి మూలనే
మూగవోసీవోయి దేవా ! దేవా !
నీ ఇష్టమైనచో నీ కీర్తనమ్ములో
ప్రమోగిపోసీవోయి దేవా ! దేవా !

ఈ చిన్ని సెలయేళ్ళ ఈ కొండ కోననే
ఎండిపోసీవోయి దేవా ! దేవా !
నీ ఇష్టమైనచో నీ ప్రేమ రాశిలో
నిండిపోసీవోయి దేవా ! దేవా !

ఈ పేద జీవికల ఈ ఎడారులలోనె
వేగిపోసీవోయి దేవా ! దేవా !
నీ ఇష్టమైనచో నీ రాజవీధిలో
సాగి పోసీవోయి దేవా ! దేవా !

ఒకసారి రావా ! దేవా !

ఒక నిమిషమే నేను ఇక నిలువనే లేను !

ఒకసారి రావా ! దేవా !

ఏ సుఖ మేనియు లేక ఎండి పోయెను బ్రతుకు
జాలివాన చలువజల్లుగా నొకసారి !

ఒకసారి రావా ! దేవా !

ఏ మాధురియు లేక ఏలాగు మనగలనొ
తీయ తేనియ పాట తేటగా నొకసారి !

ఒకసారి రావా ! దేవా !

మరుగు చీకటి లోక మనలమై దహించు
శాంత శారద పూర్ణచంద్రుడవై ఒకసారి !

ఒకసారి రావా ! దేవా !

పగ లనక రే యనక పడియుండి పడియుండి
సగము నశియించాను స్వామి నీకై నేను !

ఒకసారి రావా ! దేవా !

స్త్రి అడుగు దోయిలో నిర్జ రామృత మధువు
నిండి పొరలు నంట దేవా!

నిరుపేదలకు నేని కరకు పాపుల కేని
దొరకు నంటా రయ్య దేవా!

చీక టింటిలోన చీకు సంకెళ్ళలో
చివికిపోయా నయ్య దేవా!
బావో బ్రతుకో తెలియజాల నీ మనుగడకు
బాల నలగితి నయ్య దేవా!

ఎవరు కావలె నందు రే విలువ లేని దిది
ఏకాకి బ్రతు కయ్య దేవా!
'తవిలి విడువదు స్వామి దయ' అన్న వేదమే
తల దాల్చు కొన్నాను దేవా!

అడగు శిలనై నాలు గడుగు లేనియు నేను
నడచి రాలే నయ్య దేవా!
అడుగు లందిచ్చెదవో అమృత మందిచ్చెదవో
ఆశ విడలే నయ్య దేవా!

నీ అడుగులే కాక నిరుపేద బ్రతుకునకు
 ఏ ఏడుగడ కలదురా ! స్వామీ !
 ఏ అశ్రయము లేక ఏ ఆశయే లేక
 ఏ కరణి చలియించురా స్వామీ !

వాడ వాడల తిరిగి జాడ లన్నిట నరిగి
 వాడి సగము నశించెరా ! స్వామీ !
 నీ ద్వారమే చేరి నీ పదరజమె కోరి
 నేటి కిట చలియించురా ! స్వామీ !

హిమ విమల కణ మౌనా ! సుమ సురభి దళ మౌనా !
 ఏమి గతి ? కరుణింతువో ! స్వామీ !
 ప్రాభాత సమయమో ! పాదార్చనోత్సవమో !
 బ్రతుకంత చలియించురా ! స్వామీ !

నీ కోరిక ఎప్పుడో నాడె
 నా కొరకై వత్తు గాని
 నా కలవరింతల విని
 నవయకు మో నాధా !

ఏ కాలాంతమున కేని
 ఎదురు చూచి నిదురింపని
 నా కన్నుల కరవు దీర
 ఏ కలలో ! ఏలో !

వెను తిరుగను విసివికోను,
 వేసారని అడుగులతో
 మను నంతకు నా తెరువున
 మనలక వరతెంతును !

నా ప్రాణము కొరకు, నా అ
 నంత భాగ్యమూర్తి కొరకు
 నలగి ఏడ్చు నా ఎద కే
 నవ నిధులో ! ఏలో ?

ఆన బాసి, కుమిలి, వి
శ్వాసము విడి చలియించెడి
దోసకారి నాదున ! నీ
కోసమే కద నా మనుగడ !

తీరని నా తృష్ణ తీర్చ
ఆరని నా చిచ్చు నార్చ
ఈరేడు జగాల సౌఖ్య
భారములో ! ఏలో ?

నీ రుద్రనేత్రములే తెరచి, ప్రభూ !
పారజూడుము నా బ్రతుకులో నలుమూలల !

రేగు పెంధూ? నాలో! వెల
రేగు పెంజీకటి లోలో!

దారుణ నైదాఘ తరణి మండలములౌ
నీ రుద్రనేత్రములే తెరచి

నిశితాతి నిశితాసి నిష్కరములౌ
నీ రుద్రనేత్రములే తెరచి

నశింప జేయుము వీని
నవ నవజీవ మిత్తువు కాని
ప్రళయ భీషణ మూర్తి ! ప్రణయ శీతల వర్తి !
నీ రుద్రనేత్రములే తెరచి!

నా కన్న తల్లి వమ్మా!
నీ కన్న

నా కింక ఎవరు కల రమ్మా !

ఓప జాలని క్షుధా తాపమ్ము చల్లార
ఏ పయస్సుల నింపెదో పేద బ్రతుకార !

జరుగ దమ్మా బ్రతుకు ! సాగ దమ్మా పిలుపు !
బరు వాయె నమ్మ నా పనికిమాలిన జోలె !

అడుగు వడ దమ్మ ! నా ఎడద నడిరే యమ్మ !
అడరి అడరీ నేల వడుదునేమో తల్లి !

అల సలసి పెనుధూళి కనుమూతునో జాలి !
చల్ల చల్లని కేల మెల్ల మెయి నిము రమ్మ !

అని అంతా పెద్ద అక్షయపాత్ర !
అఖిలేశ హస్తమే అన్నపూర్ణమ్మ !

ఆరిపోవనిది నా ఆకలే అయితే
అంతు దొరకనిది ఆ అమృతాబ్ధి కాదా !
అన్నమో, అమృతమో - ఆకొన్న పేద కో
కన్నతల్లీ ! బ్రతుకు నిండ భిక్షాం దేహి !

గుడిసెలో, గుడులలో కునుకు విచ్చగాడు
వాడ వాడల తిరుగు వాడే ఇచ్చువాడు !
పిలువ వచ్చిన వేళ తలుపు తీయని నాకు
అంతరాంతరములో అవతరింతువా ఏమొ !
అమ్మవో, అతిథివో - ఆకొన్న పేద కో
కన్నతల్లీ ! బ్రతుకు నిండ భిక్షాం దేహి !

ఆ వాడ ఈ వాడ, ఆ ఇంట ఈ ఇంట
అఖిలేశ హస్తయమే అన్నపూర్ణమ్మ !
ప్రతి నవ్వు పలికించు పండు పున్నమి అయిన
ప్రతి గుండె పులకించు పాల్కడలి కాలేద !
కరుణకో, వలపుకో - ఆకొన్న పేద కో
కన్నతల్లీ ! కన్నతల్లీ ! భిక్షాం దేహి !

నా విన్నప మ్మిదే నా బ్రతుకు బ్రతుకంత
నరకాగ్ని నుసి బేయవా ?

నా తండ్రి !

నవ జీవనము పోయవా !

ఏ అంతమే లేని దే లోపమే లేని
దేదొ అనంద మీవా !

నా తండ్రి !

ఏదొ ఆ శాంతి తేవా !

నడిరేయి చీకట్ల కడుపులోనే ప్రొద్దు
పొడుపు బంగారు మెరయదా !

నా తండ్రి !

చెడని తేజము విరియదా !

అకొన్న హాలాహ లాగ్నికీలల వెనుక
అమృత భండమ్ము లేదా !

నా తండ్రి !

అభయ హస్తమ్ము రాదా !

అహారముగ శోక, మశ్రు పానీయమ్ము
అనవరత మందీయవా !

నా తండ్రి !

పనిబూని దయసేయవా !

శిరము తెగవీల్చు కంటక కిరీటపు కొనల
ఏ వరము గ్రుచ్చినావో !
నా తండ్రి!
ఏ మనుచు మెచ్చినావో !

వెలుగు లిచ్చెడు నీవు సిలుగు లిచ్చితి వంచు
విసిగి నిను వేధింతునా !
నా తండ్రి!
వినమేని నిరసింతునా !

నీ కోర్కె ఏ దైన నీ యిచ్చ ఏ దైన
నెవ మెన్ను దోషిగాను !
నా తండ్రి !
తపియింతు నీకై నేను !

జాగ్రత! జాగ్రత! మాయ జగ త్తని
 శాస్త్రము లెల్లను విప్పెదవు
 భాగ్యము ప్రేమము పయఃకణము లని
 బైరాగి ధర్మము బెప్పెదవు

ఇది అంధకూప మిది అస్థికార
 బ్రతు కంత పాడు పా డందువు
 వది దిక్కు లంటు మధుమల్లి వనము
 తుదిలేని వల్లకా డందువు

లోకాల నేలు ఏకైక రాజు
 క్రూరాత్ము డంచు శంకింతువు
 ఏకాకి ఏడ్చులే ఎన్న డంచు
 ఇట్టట్టు శిరసు పంకింతువు

ఎలమావి కొమ్మ శిఖరాల గుండె
 కో కొమ్మటంచు కోయిలలు
 అల సానిలాన తల లూపి పైన
 లత నూగు పూవు టూయెలలు

ఈ హాయిలోన ఈ తోటలోన
ఎవ్వారి కిట్టి బోధనలు
ఓహూ విరాగి ! ఓహూ విరాగి !
ఉడిగింపు శుష్కసాధనలు

ఎవ్వరు విందు రోహూ విరాగి !
ఎవు డైన పిచ్చి తత్వమ్ము
ఇవ్వేళ శార దేందు స్మితమ్ము
ఏ ర్లయ్యె లోన సాగరము

ఎవ్వరు నమ్మ రోహూ విరాగి !
ఈలాటి ఘోరవాక్యమ్ము
ఏదోయి చోటు హాలాహలమున
కక్షయ్య మమృత భాండమ్ము

తాటాకు ముసలిదస్త్రాలు విప్పు
వేదాంతఘోష లిక వినము
సా తేది లేని సంసారము స్వర్గము
జగ మంత పెద్ద బృందావనము

లో టేది నాకు లోకాల స్వామి
లో లోన కట్టె మందిరము
సా టేది లేని సంసారము స్వర్గము
జగ మంత శాంత బృందావనము

ప్రతి ఇంట నిల్చి, ప్రతి గుండె పిల్చి
వలికింతు వీణ సందేశము
సా టేది లేని సంసారము స్వర్గము
జగ మంత మధుర బృందావనము

సంసారి, రమ్మ ! సంతాపి, రమ్మ !
సప్రమాట్టు, రమ్మ ! సన్యాసి, రమ్మ !
సా టేది లేని సంసారము స్వర్గము
భువనమ్ము గొప్ప బృందావనము
(దువ్వూరి రామిరెడ్డిగారి పాట చదివి)

శిధి లాలయమ్ములో శివుడు లేడోయి
ప్రాంగణమ్మున గంట పలుక లేదోయి
దివ్య శంఖము గొంతు తెరవ లేదోయి
పూజారి గుడినుండి పోవ లేడోయి

చిత్ర చిత్రపు పూలు చైత్ర మాసపు పూలు
ఊరూర నింటింట ఊరకే పూవాయి
శిధి లాలయమ్ములో శిల కెదురుగా కునుకు
పూజారి కొక తేని పూవు లేదోయి

వాడ వాడల వాడె! జాడ లన్నిట వాడె!
ఇంటి ముంగిట వాడె! ఇంటింటిలో వాడె!
శిధి లాలయమ్ములో శిలను సందిట బట్టి
పూజారి వానికై పొంచి ఉన్నా డోయి

ఎంత తుడిచినా ఎగసి పడడమే
 సుంత తరుగదే ఈ ధూళి !
 అంతరాంతరము నందు రేగునే
 శాంతి నీయదే పెనుగాలి !

అరయ నొచ్చునా విడియ వచ్చునా
 అంధకూపమే ఈ ఇల్లు !
 అడరి అడరి ఎదు రరసి అరసి ఎటు
 అలసి పోయెనో నా కళ్ళు !

వాడవాడలా జాడజాడలా
 అడిపాడునే నా స్వామి !
 పాడు టిల్లనీ వేడు దాసినీ
 వీడి మనలునే నా స్వామి !

(వెనుకటి గీతికే పారాంతరము)

ఎంత తుడిచినా ఎగిరి పడడమే
నుంత వదలదే ఈ ధూళి!
అంతరముల ఈ ఇంట రేగునే
శాంతి నీయదే పెనుగాలి ॥

తరిమి తరిమినా తరగని దుమ్ము
దులిపి దులిపినా తొలగని బూజు
మూల మూలలా ముసిరే చీకటి
మూలుగులు - అయ్యయ్యో ॥

ఎగసి వెలుగదు, సొగసి కునుకదు
ఏటికి ఈ నట్టింటి దీపము?
ఇంత స్నేహమును పోసేవారూ
ఎగనన దోసే వారూ లేక ॥

పాడుపడిన ఇల్లని - నా స్వామి
వాకిట నిలిచి మరలునో
అడుగిడి లోనికి వచ్చునో
అరసి నలుగడల నొచ్చునో ॥

త్రైగదెంచం డయ్యా, ఏ
 ద్వేషపు సంకల్లేని!
 తెగనివి కా వయ్యా యుగ
 యుగముల వైనా కానీ!

ఏ కొటిల్యము వీని
 ఏర్పరచిందో కాని
 చీకటిగదు లున్నే జగ
 దీశ్వ రాలయము లోనే

గుణములేని వాని దే
 కుల మైతే నేమి!
 తృణ మైతే నేమి, శ్రీ
 చరణ మంటు నేని!

మాలల మేమో పనికి
 మాలిన వారమో ఏమో!
 శ్రీ లలితేశ్వర గళ నవ
 మాలా కుసుమాల మేమో!

జ్ఞయ జయ లోకేశ ! జయ జయ ప్రాణేశ !
 జయ జయ శీతల కరుణామృతధర !
 జయ జయ యాచక చాతక జీవిత
 దాహ సంహార ! తాప సంహార ! మంగళం ॥

నీల నీరద రథనేమి నిస్వనము వి
 శాల గగన వీధి తేల రావోయి !
 గంభీర గర్జా విజయ శంఖ ధ్వానముల్
 హరిదం తాకాంతమై మొరయ రావోయి ! మంగళం ॥

తరళ సౌదామనీ కరదీపికా కాంతి
 భువన భువనముల మొరయ రావోయి !
 హారి విచిత్ర మయూరీ పింబాళి వి
 హార వీధుల నాట్యమాడ రావోయి ! మంగళం ॥

వాహినీ భంగ సందోహ మాగధ గీతా
 కైవారముల తోడ కదలి రావోయి !
 నకల చరాచర సామంత పరివార
 పరివేష్టితుండవై తరలి రావోయి ! మంగళం ॥

చిర విర హానల పరితప్త మీ ముగ్ధ
 సరసీ హృదయము పొరల రావోయి !
 సంత తామృత రా గానంత గంభీర ప్ర
 శాంత వారిధార ముంప రావోయి ! మంగళం ॥

మనసులోన కారుమబ్బొ మలిన మలిన తిమిరమ్మో
మరి మరి మరి ముసురుకొన్న మనసారా పాడు మోయి

బ్రహ్మ కృపాహి కేవల మని !

బ్రహ్మ కృపాహి కేవల మని !

బ్రహ్మ కృపాహి కేవల మని !

బ్రహ్మ కృపాహి కేవల మని !

హృదయ మందు కారుచిబ్బొ ఎగయు కాలకూట విషమో
పొదివి పొదివి దహించిన హృదయమార పాడు మోయి

బ్రహ్మ కృపాహి కేవల మని ॥

బ్రదుకు బ్రదు కెడారి అట్లు భయంకర శ్మశాన మట్లు

ప్రిదిలి శిథిల మైన వేళ బ్రదుకారా పాడు మోయి

బ్రహ్మ కృపాహి కేవల మని ॥

నీలో నవ నందనమ్మో నవ విభాత గగనమ్మో

పాలసంద్రమో వెలసిన పవలు రేయి పాడు మోయి

బ్రహ్మ కృపాహి కేవల మని ॥

(వెనుకటి గీతపు ఇతివృత్తము పైనే మరల వ్రాసినది)

నీ కృపయే నీ కృపయే అని
మనసారా అనరాదా

మదిలో మబ్బో చీకటియో
పొదివే వేళల అనరాదా
నీ కృప ఒకటే నీ కృపయే
నీ కృపయే, ప్రభు, నీ కృపయే
నీ కృపయే సుమ - నీ కృపయే అని
మనసారా అనరాదా

సిలు గైనా నెల వెలు గైనా
విన మైనా మధు రస మైనా
నడిచే దారి ఒంటరియై
కడచే సీమ ఎడారియై
అడుగే పడనపు డనరాదా
అడుగే పడనపు డనరాదా ॥

నీలో సుమ మంజరి విడితే
లోలో వెన్నెల జడి పడితే
కే లెత్తి మరి అనరాదా
కే లెత్తి మరి అనరాదా
ఎదలో పులుగో నెల వెలుగో
ఎగిరే వేళల అనరాదా ॥

మ ధు ము ర శి

www.mahimamurshikar.com

రేడియో ద్వారా, గాయకుల కంఠాల ద్వారా ప్రజల
రసవల కెక్కిన మధురభక్తి గీతాలు - 'మధు మురశి',
'చైతన్య లీల', 'యమునా విహారి', 'శ్రీ ఆండాళ్లు',
'కృష్ణాష్టమి' వంటి శ్రవ్య వాటికల నుంచి కొన్ని,
ఇతరములు కొన్ని ఇందులో చేరాయి

మూరళీ ! మధు మూరళీ !
 మూరళీ ! మృదు మూరళీ !

కడిమి తరువుల నడిమి తెరువుల
 నడచి వచ్చే దెవరు మూరళీ !
 దుడుకు వలపుల కడరి తన ఇలు
 విడిచి వచ్చే దెవరు మూరళీ !

మధుర మూరళీ - మృదుల మూరళీ !
 అధర సీధువు లాను మూరళీ !
 అంటి అంటని అంగుళుల కొన
 లందుకొని ఎలుగెత్తు మూరళీ !

నందెలను కాళింది అందెల
 నందడించే దెవరు మూరళీ !
 మంద మందపు టూరువుల ఎద
 అందగించే దెవరు మూరళీ !

మధుర మూరళీ - మృదుల మూరళీ !
 అధర సీధువు లాను మూరళీ !
 నెమలి పింభవు నీడ నోరగ
 నిలిచి నిక్కుచు పిలుచు మూరళీ !

అల పొదువుల పాల కడవల
అమృత ముంచే దెవరు మురళీ !
నీలి నీలి పిసాళి కన్నుల
నీరు నించే దెవరు మురళీ !

మధుర మురళీ ! మృదుల మురళీ !
అధర సీధువు లాను మురళీ !
క్షుధిత హృదయ వ్యధల దీరివి
సుధల కూర్చే దెవరు మురళీ !

—‘చైతన్య లీల’

(‘మధుర మురళీ ! మృదుల మురళీ !’ అనే చరణాలు
శాస్త్రిగారు తరవాత వేర్చుకున్నవి)

ఓ హో హో! ఓ హో హో! ఓ హో హో! ఓ హో హో!
 ఎవ రయ్యా పిలిచేరు ? ఇటు గుండెలు కలచేరు ?
 ఓ హో హో!

బృందలోన మంద లోల మారుతములు తరలు!
 మందానిలములను యమున అందెరవళి పొరలు!
 ఓ హో హో!

సాల తరువు తలపై నెల పైన మాపి వినును!
 మాలతి శేఫాలి కొమ్మ పైకి ప్రాకి కనును!
 ఓ హో హో!

పల్లెలో పెరళ్ళలోని ఆలు చిందులాడు!
 గొల్లల లోగిళ్ళ లోగి గుండె లుండ నోడు!
 ఓ హో హో!

— 'యమునా విహారి'

క్రార్తిక రాత్రుళ్ళూ - ఊఁ

కరిమ బుంటుందా? - ఆ !

కాలమేఘ మాకాశము వదలి

నేల నడుస్తుందో? - ఓ !

నడిచే మబ్బునకూ - ఊఁ

నవ్వే పెద వుందా? - ఆ !

పెదవు లందితే పేద వెదుళ్ళే

అదరి పాడతాయో? - ఓ !

తెల్లని వెన్నెల్లో - నల్లని మబ్బుల్లూ !

నీలపు మబ్బుల్లూ - నేల నడుస్తాయీ !

నడిచే మబ్బులకూ నవ్వే పెదవుల్లూ !

నవ్వే పెదవులకూ మువ్వల వేణువులూ !

- 'యమునా విహారి'

రెల్లు పూల పానుపు పైనా
 జల్లు జల్లులుగా - ఎవరో
 చల్లినా రమ్మా ! వెన్నెల చల్లినా రమ్మా !

కరిగే పాల కడవల పైన
 నురుగు నురుగులుగా -
 మరగే రాధా మనసూ పైన
 తరకా తరకలుగా — ఎవరో
 పరచినా రమ్మా ! వెన్నెల పరచినా రమ్మా !

కడిమి తోపుల నడిమి బారుల
 ఇసుక బైశుల మిసిమి దారుల
 రాసీ రాసులుగ — ఎవరో
 పోసినా రమ్మా — వెన్నెల పోసినా రమ్మా !

- 'యమునా విహారి'

డిగ్గిరకే చలియించు
 నీ రేయి వెన్నెలలు
 విరహ వీణా తరళ
 తరళ తంత్రీ గతుల !
 ఏ దిగం తాహ్వాన
 వేదనా రవ మేని
 కలమ తొందరలతో
 పలుకరించునా కాని !

వలిసెజ్జపై మల్లి
 యల రెప్పలే వాల,
 వలయు నా బ్రతుకు
 శయ్యా శాంతిలో తేల
 దలన శర దానిల
 మ్ములు శర్వరీ విరహ
 సురభి నిశ్వాసములు
 సొగయించు దిశ దిశలు !

తెల్ల తెలవారె వేపల్లెలో విన రమ్మ
చల్ల తరిచే నవ్వడి !

నల్ల నగు నా స్వామి నడయాడు వాడలో
వల్ల మాలిన నిదుర వలదమ్మ ! బెలులార !

అల్లన బయళ్లలో ఆలమందలు మూగె,
పల్లెలో ప్రతిబాట పరవశమ్మున నూగె !

కొమ్మ కొమ్మా పిల్లగ్రోవి నాట్య మ్మాడె !
కొమ్మలారా ! పులుగు గోవింద అని పాడె !

తెల్ల తెలవారె

- 'శ్రీ ఆండాళ్లు'

ఈ దారి నా స్వామి నడచేనా ?
పాదాల జాడ తివి విడిచేనా ?

ఎవరైన నా విభుని చూచేరా ? - స్వామి
ఏమైన నా మాట అన్నారా ?

ఎన్నాళ్ల కెన్నాళ్ల కన్నారా ? - మీరు
కన్నార నా స్వామి కన్నారా ?

కరి మేను చిన్నెల్లు విరిసేనా ? - స్వామి
చిరునవ్వు వెన్నెల్లు కురిసేనా ?

శిఖపైని శిఖిపింభ మూగేనా ? - స్వామి
ఒకసారి నవవేణు వూదేనా ?

మన సంత కోరికలు మూగేనా ? - మీ
మని కంత ఊయాల లూగేనా ?

బృందావనీ సీమ ఇదియేనా ? - కా
శిందీ నదీ తీర మిదియేనా ?

రాధా మనో వీధి విడిచేనా ? - స్వామి
ఈ దారి నా కొరకు నడిచేనా ?
ఏ వైన నా మాట లడిగేనా ?

- 'వైకన్య తీల'

రాధ విరహబాధ అనురాగ మధుర గాధ -

జాలిమాలి వనమాలి చనియె నొక్కనాడు
బేలమనసు రాధ నొకతె ఏలా విడిచినాడు !

దరియలేని విరహ రాగ తప్త అయిన రాధ
ఇరులు మూగు మునిమాపున ఇల్లు వెడలె బాధ

దొలదొల మురళి చల్లగాలి తేలి మ్రోగె ;
తాళలేక రాధ మనసు తల్లడిల్లి ఊగె !

నిబిడ తరుణ నీవ వసీబ్బాయ రాధ నిలిచె ;
కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణా అని కేరి కేరి పిలిచె !

- 'చైతన్య లీల'

ఘ్నసురుకొను మునిమాపు
మును గోసరిల నింక,
మిసిమి నెల మీగడల
పన లలముకొను నింక !

పరచుకొను నెల మల్లె
తెర లొత్తిగిల నింక -
కరి మొయిలు మెయి హెయలు
కరుణించు నను నింక !

అలముకొను నీలి సో
యగపు పెదవుల నింక,
లలిత మధు హాన నువి
లాసము లలరు నింక !

విరిసికొను చిరునవ్వు
వెలు గొరసికొని ఇంక,
మరచు నా వేదనా
తమ మిగురుకొను నింక !

వైయబోవని తలుపు తీయమంటూ పిలుపు !
 రాధ కెందుకొ నవ్వు గొలుపు—
 నీలోన నాలోన నిదురపోయే వలపు
 మేలుకుంటే లేదు తలుపు !

విశ్వమంతా ప్రాణవిభుని మందిర మైన
 వీధివాకిలి ఏది చెల్లెలా !
 విశ్వవిభుడే రాధ వెంటనంటే రాగ
 పిలు పేది తలు పేది చెల్లెలా !

— 'కృష్ణాష్టమి'

మృదు జన్మ మెత్తెదను మాధవుడనై నేను
 విరునగవుతో బెదరు కురులతో మురళితో
 తరుణ నిబిడ తమాల తరు వినీల వనాల
 ఇరుల నడకల తోడ విరుల చూపుల తోడ॥

ప్రేవల్లె వాడలో వేగు గోపిక తాను
 ప్రేమిలు నెదతో అదరు పెదవితో బెదరుతో
 తరణి తనయా తీర సిత సిత మార్గాల
 తడయు నడకల తోడ తడియు చూపుల తోడ !

మ్రోయింపకోయ్ మురళి,

మ్రోయింపకోయ్ కృష్ణ !

తీయ తేనియ బరువు

మోయలే దీ బ్రతుకు ! మ్రోయింపకోయ్

మురళి పాటకు రగిలి

మరుగు నీ వెన్నెలలు !

సొగయు నా ఎద కేల

తగని సౌఖ్యజ్వాల ? మ్రోయింపకోయ్

కాలు చల్లదనాలో !

కనలు తీయదనాలో !

వలపు పిల్లన గ్రోవి

పిలుపులో ! సొలపులో !

వలదోయి ! అలము నీ

కలలలో నిదురింతు —

భరమోయి ! నీ ప్రేమ

వరమే నేటి రేయి - మ్రోయింపకోయ్

ఒక్కసారి వింటే నీ పేరే

ఈగి పోయేనె నా మనసు !

ఉండలేదురా మనసు !

పక్క పక్కనే ఉంటేనా,

పరవశమై పోనా ? నీ

పదముల పడిపోనా ? మోహనా ! ఒక్కసారి-

నల్లమబ్బు మై చాయ అని

పుల్ల కమల నయనమ్ము లని

మల్లెపువ్వు నవు పెదవు లని, మా

వల్లెకు దయచేసే వని !

కళ్ళలో వత్తు లిడుకొని, కని

కనీ కరగిపోనా? రాధనై కరగిపోనా? ఒక్కసారి-

ఘనులు కాంచని నీ సొగసు

కనికరించి, నా కెదు రయిన

మునుల కందని ఆ వెలుగు, నీ

కనులకు పున్నమి నెల అయిన

నిలువనా పూల పులకల్లే,

వలపులై నిలిచిపోనా ?

నిన్న రాతిరి నాకు నిదుర రాలేదే !

కన్ను లూరక తెరచి కాచి ఉన్నానే,
ఇన్నాళ్ళు తన కోస మెదు రరయు న్నాకై
సన్నసన్నగ తానె స్వామి వేంచేయు నని, నిన్న-

వడి వడిగ పొలిమేర బడి సారె సారెకును
అడుగు లేవో మ్రోసెనే !

దవు దవుల పువ్వుదోట కవల కోవెల లోన
సవడి ఏదో తోచెనే,

ఆ మురళి

రవళి లాగే పిలిచెనే -

నిన్న రాతిరి నాకు నిదుర రాలేదే !

- 'శ్రీ అండాళ్లు'

ఏ విసువు లేదు నా హృదయేశ్వరునకు, నా
కే వేద వైన తన వేణాత్సవ మ్మేన ?

అలయదా, రేయి వెన్నెలల మల్లెల ఎడద ?
ఎడలేని అమృతాల జడులేల ఆ బేల - కే విసువు..

ఎగయునా యమునహృదయమున నల లే వైన ?
సొగయించు వాననలె సెగలైన అదీన - కే విసువు..

భరియించుకో గలద నిరుపేదరాలి ఎద
పులకించు సుకములే పొరలగా విరియగా -
ఏ విసువు ..

మృదువకే ఈ దాసి
మాట ఈ నడిరేయి
పరువు పరువున వస్తావా?

నా కృష్ణ,
వరము లేవో తెస్తావా?

విసువకే నా తోడ
మనలి విడియుదువో నా
ఈసురు లున్నంతవరకు,

నా కృష్ణ,
వినము చల్లారు వరకు!

వగలు రేయీ బ్రతుకు
బ్రతుకంత నా కనుల
బడి బెదరి చలియించెను,

నా కృష్ణ,
బెడి సగము నశియించెను—

ఎగసి ఎగసిన ఎడద
పగిలిపో కిన్నాళ్ళు
ఎటులు నీకై నిలిచెనో,

నా కృష్ణ,
ఎటులు నీకై పిలిచెనో!

ఎడబాసి పోకోయి
 ఈ దాసి నీ రేయి
 ఈ ఎదకు నిముసమే
 నెడబాటు వినమే!

చెదరు నా బ్రతుకులో
 కదలు స్వప్నాలలో
 నీ సొగసు నీలాల
 నిలువలే దే వేళ

పరచు నీ పద మాగ
 బ్రతు కంటికొని పోగ
 విడని సంకెలగ నా
 ఎడద బంధింపనా?

నీ చరణ ధూళిలో
 నిదురించు బ్రతుకులో
 ఏ తావు లెగయునో
 ఏ తేనె లొలయునో!

గుడి గంటలు

హరి, రాముడు, శివుడు మొదలైన అర్చామూర్తుల సంకీర్తనలు 'గుడి గంటలు'. చాలావరకు 'శ్రీ ఆండాళ్లు', 'ధనుర్దాసు', 'కృష్ణాష్టమి', 'దక్షయజ్ఞం', 'శివక్షేత్రయాత్ర', 'మాళవి కాగ్నిమిత్రం', 'అరుణరథం' వంటి శ్రవ్య వాణికల నుంచి గ్రహించినవే, ఇతరత్రా ప్రచారం పొందినవీ కొన్ని ఉన్నాయి - 'రామచరణం' పాట వంటివి.

గణ గణ గణ గణ గుడి గంట !
 గుడి తలుపులు విడ నేమోనే !
 బిర బిర రావే నా వెంట !
 హరి పిలుపులె అవి ఏమోనే !

గణ గణ గణ గణ జయగంట !
 మెయి మెయి పులకలు ఇవియేనే !
 వనజ నయనుడే కొలువుంటే
 కనుగొన మనసున త్వరలొనే —

గణ గణ గణ గణ జయగంట !
 వినిపించెను ఈ వరకే లే !
 హరి నా పతి నోముల పంట
 అరుదెంచెను నా కొరకే లే !

- 'శ్రీ అండాళ్లు'

నవ తులసీ దళ దామా!
 నవ కువల యాభిరామా!
 నవ నవ లావణ్య సీమ!
 తిరువరంగ ధామా! శ్యామా!

సురల కేని మునులకేని
 దొరక రాని పదము లాని
 విరుల తోడ వేరిచి - నా
 శిరసు నుంచనీవా? దేవా! నవ

కోరి కోరి రమ్మనిన
 తీరా నీ వేతెంచిన
 ధార లైన అశ్రుల నీ
 రూపు తోచ దేమి? స్వామి! నవ

- 'శ్రీ ఆండాళ్లు'

పూవు లేరి తేవే వెలి

పోవలె కోవెలకు

నీ వలె సుకుమారములు

నీ వలెనే సుందరములు

పూవు లేరి

తుమ్మెద కా లూననివీ

దుమ్ము ధూళి అంటనివీ

కమ్మగ వలచేవి, రక ర

కమ్ముల వన్నెలవీ

పూవు లేరి

అలసించినా, పూజా

వేళ మించిపోయినా

అలయమ్ము మూసి, పిలు

పాలింపడు నా విభుడు

పూవు లేరి .

మాల లల్లు దెవుడే? నవ

మంజరు లల్లే దెవుడే? ఇక

పూలే పోయాలి తల

బ్రాలల్లే స్వామి పైన!

పూవు లేరి .

అడుగుల కడ పడి ఉండనీ

అశ్రులు కన్నుల నిండనీ

అశ్రులతో నీ దివ్య రూపం

అదే పనిగ చూస్తుండనీ!

అడుగుల.

ఇదీ అదీ ఇమ్మని అడగను

పెదవి కదవనే కదవను

హృదయం నిండా ఆ లావణ్యం

పదిలముగా నే దాచుకొందును

అడుగుల

నాలోనే హరి హరి హరి హరీ అని

నామ జపమాల!

శ్రీలోలా! మరి మరి మరి మరి

పూజా మంగళ వేళ!

అడుగుల ...

నమో నమస్తే ! శ్రీ నారాయణ !
 దయా పరాయణ ! నమో నమో !
 నమో నమస్తే ! నవ వసంత యువ
 జీవన కారణ ! నమో నమో !

నమో నమస్తే ! తిమిర పాశ వి
 క్లేశ విమోచన ! నమో నమో !
 నమో నమస్తే ! దినకర హిమకర
 దివ్య విలోచన ! నమో నమో !

నమో నమస్తే ! శత శత తారా
 మణిగణ హారా ! నమో నమో !
 నమో నమస్తే ! స్మేరానన రుచి
 రాశా సారా ! నమో నమో !

జరా మరణ సంహారా ! నమస్తే !
 పరాత్పరా ! శ్రీకరా ! నమస్తే !
 సుందర సుందర ! నమో నమో ! ముని
 మానస మందిర ! నమో నమో !
 నమో నమో ! మన్మథోహరా !
 నమో నమో ! సంతాప హారా !

శ్రీ చరణ సన్నిధిని చేరి నిలవండి !

శ్రీ చరణ సన్నిధిని శిరసు లుంచండి !

శ్రీ చరణ సన్నిధియె పెన్నిధి అనీ, దయా

వార్నిధి అనీ - బ్రతుకు

సారధి అనీ - నేడు శ్రీ చరణ....

మునుగిడ్డ కురుమాపు ముదుక దుప్పటి తూల,

మునలి సీతువు పారగా - ఆ వెంట

పన చెడ్డ పారుటాకుల పంచె దిగజార

శిశిరకాలము పరవగా - వెన్నెంట

నసి చెడ్డ ఆ అంధకార వీధుల నడచి

క్రూర బాధల గడచి,

దుఃఖగాధల మరచి శ్రీ చరణ....

నెత్తిపయి జాళువా పాత్రలో, కోరికల

నెత్తుకొని మంగళ విభాతమ్ము తోచె !

మెత్తనానల తావి మొత్తముల దిగద్రావి

మత్తిలిన నవ పవన పోతమ్ము వీచె !

చిత్తముల 'జీవన విధాతా!' అనీ, 'జగ

త్రాతా!' అనీ, హృదయ

నేతా అనీ - నేడు శ్రీ చరణ....

అత్త మిల్లిన కనుల అల్లు కొన్నవి చూడు
క్రొత్త చూపుల తీగలు !

నత్తు వెడలిన మేన నందడించుచు పాడు
క్రొత్త నెత్తురు వాగులు !

ఇత్తరిని హరిని మన నందు హస్తీ, నిండు

గొంతు లొస్తీ, రెండు

చేతు లెస్తీ - నేడు శ్రీచరణ....

జియో జయో జయ ! జయో జయో జయ !

రమాప్రియో జయ ! శుభాశయో జయ !
జయో జయో జయ ! నిరామ యామృత
సదాశయో జయ ! జయో జయో జయ !

సురాసు రానత శిర స్ఫుర త్సమ
గళ న్మరంద న్నపిత పద యుగళ !

చరాచ రాత్మక జగ న్నికాయో !
దయామయో జయ ! జయో జయో జయ !

మునీశ యోగి జనతా దృగంచిత
మణీ ఘృణీ రంజిత పద యుగళా !

దినేశ తారా శశాంక హారా !
పణీశ శయ్యా ! జయో జయో జయ !

- 'ధనుర్దాసు'

జో జో జో జో

సరసిజ నయనా, హరి శ్రీనదనా
జో జో జో జో

ఒడి ఉయాల పవళింపు మయా - పా
ల్కడలి లహరిపై తూగు మయా !
జిలిబిలి బేతలు చిరునవు పూతలు
మాని హాయి నిదురింపు మయా! జో జో జో జో....

ఎటుల నిన్ను లాలింతు నయా - ఈ
సకల జగము పాలింతు వయా!
నను మరపించిన నను మురిపించిన
నల్లనయ్య! నిదురింపు మయా! జో జో జో జో

- 'శ్రీ ఆండాళ్లు' లో పవళింపు సేవ

ఈ కేల ఈ డోల
 ఈ లీల నిను బాల
 నే నూపుదునా
 బాల కృష్ణా !

రాకా శశాంక వద
 నా ! కుంద రదనా !
 వ్రజాంగనా హృదయ
 సదనా ! కృష్ణా !

జో జో విన్ని కృష్ణ ! జో ముద్దు కృష్ణా !
 జో కృష్ణ జో కృష్ణ ! జో బాల కృష్ణా !

వెన్నెల్లు పరచిన విన్ను పానువు మీద
 కన్ను విప్పక తాను పన్నుండె కరి మబ్బు !
 చల్ల గాలులు తెచ్చి, బామరమ్ములు తెచ్చి
 ఊయాల నచ్చరల్ ఊపేరె వాని ! జో జో...

నురుగుల్లు పరచిన తరగపై, కలువపై
 ఒరిగి గాటపు నిదుర మరిగెనే చిరుతేటి !
 వినరు ఊర్పులు తెచ్చి, వింజామరలు తెచ్చి
 ఊగించిరే వాని నాగ కన్యలు వచ్చి ! జో జో...

- 'కృష్ణాష్టమి'

జ్ఞయ జయ కృష్ణా ! జయ జయ కృష్ణా !
 జయ జయ జయ జయ జయ గోవిందా !
 జయ జయ గోప కిశోర ! యశోదా
 నందా ! నంద కుమార ! మనోహర !

జయ జయ శ్రావణ జల దేందీవర
 తరుణ తమాల కిసాల సమాన
 శ్యామల కోమల వారు శరీరా !
 మామక హృద యాంతర సంఘారా !
 జయ జయ కృష్ణా !

జయ జయ నవ నవ సుందర సుమదుర
 దరహసి తోన్మిష తానన మోహన
 రజనీకర ! మధుకర మృదు చికురా !
 రాధా మానస ధన పాటచ్చర !
 జయ జయ కృష్ణా !

జయ జయ కదంబ కకుభ ప్రసూన
 కేసర కేసర నవ కువలయ దళ
 సురభిళ మృదు శయ్యాస్త విహారా !
 గోపీ జనతా ఘన తాపహర !
 జయ జయ కృష్ణా !

— 'కృష్ణాష్టమి'

రామచరణం రామచరణం !

రామచరణం మాకు శరణం !

మాకు చాలును మౌని మస్తక

భూషణం శ్రీరామచరణం - రామచరణం...

రాగయై ఈ బ్రతుకు చెడి రా

యైన వేళల రామచరణం

మూగయై, పెనుధూళి పడి మ్రో

డైన వేళల రామ చరణం !

ప్రాణ మీయగ రామచరణం

పటిమ నీయగ రామచరణం !

మాకు చాలును జరయు, మృతి రా

నీక ప్రోవే రామచరణం ! రామచరణం...

కోతియై ఈ మనసు నిలకడ

కోలుపోతే రామచరణం !

సేతువై భవజలధి తారణ

హేతు వైతే రామచరణం !

ఏడుగడ శ్రీరామచరణం
తోడుపడ శ్రీరామచరణం !
మాకు చాలును ముక్తి సౌధ
ప్రాంగణం శ్రీరామచరణం ! రామచరణం....

నావలో తానుండి మము న
ట్టేట నడిపే రామచరణం !
త్రోవలో, కారడవిలో తో
డోన నడిచే రామచరణం !

నావ యైతే రామచరణం
త్రోవ యైతే రామచరణం
మాకు చాలు వికుంఠ మందిర
తోరణం శ్రీరామచరణం ! రామచరణం....

దారువునకును రాజ్య ధూర్వహ
దర్ప మిచ్చే రామచరణం !
భీరువునకును అరి నెదిర్చే
వీర మిచ్చే రామచరణం !

అభయ మిచ్చే రామచరణం !
ప్రభుత నిచ్చే రామచరణం !
మాకు బాలు మహేంద్ర వైభవ
కారణం శ్రీ రామచరణం ! రామచరణం . .

ఎదురు చూచే పేదకై తా
నెదురు వచ్చే రామచరణం !
ముదిసి వాడిన బ్రతుకు కాన్కల
మురిసి మెచ్చే రామచరణం !

అదరించే రామచరణం !
సేద దీర్చే రామచరణం !
మాకు బాలును రామచరణం
నుండి రాలిన మధుకణం ! రామచరణం . . .

నీ పదములె చాలు రామా !
 నీ పద ధూళులె పదివేలు !
 నీ పద మంటిన పాదుకలు - మ
 మ్మాదు కొని ఈ జగ మేలు !

కోవెల లోనికి రాలేను - నీ
 కోరిన కానుక తేలేను - నిను
 కానక నిముషం మనలేను - నువు
 కనపడితే నిను కనలేను !

నీ దయ గొతమి గంగ - రామయ !
 నీ దాసులు మునుగంగ
 నా బ్రతు కొక నావ - దానిని
 నడిపే తండ్రివి నీవ !

శ్రీ కంరుడు మా తండ్రి న

తీ కళత్రు డేడి? కై

లా సావల సా నూవల

సోపానము లిరు కెలకుల

వాన మున్న ప్రమధులార!

ప్రమధులార! ప్రమధులార!

నా సామి వదాల నెడద

మోసి మనవి దెల్పి కొందు

నందీశ్వర భృంగీశ్వర

వందారు సువర్ణులార!

రోషమ్మున మోసమ్మున

ద్వేష మపీ విషమున లో

కావలి కావలి కలిగె శ్రీ

తావను డున్నాడా? కై

లా సావల సా - - - ప్రమధులార!

సాంబశివ శివ, సాంబశివ శివ !
నవ నిశాకర కుసుమ శేఖర !

దివిజ గాంగ ఝరీ ధరా ! భవ !
అభవ ! దక్షనుతా ధవా ! హర !
హర హరా హర ! హర హరా హర !

కటక కంకణ కింకిణీ ఘన
రణన శింజిత యోగి జన గణ !

రాజ తాచల శిఖర భవనా !
భువన భువ నావన ! అకారణ !
సాంబశివ, సాంబశివ, శివ శివ !

— 'దక్ష యజ్ఞం'

శివ శివ శివ అనరాదా?

శివ నామము చేదా?

శివ పాదము మీదా - నీ

శిరసు నుంబ రాదా?

భవ సాగర మీదా - దు

ర్భర వేదన ఏదా?

శివ శివ శివ

కరుణాశుడు కాదా - వ్రభు

చరణ ధూళి పడరాదా?

హర హర హర అంటే - మన

కరువు తీరి పోదా?

శివ శివ శివ

కరి, పురుగూ, పాము, బోయ

మొర లిడగా వినలేదా?

కైలాసము దిగినచ్చి

కైవల్యము ఇడలేదా?

శివ శివ శివ .

మద నాంతకు మీదా - నీ

మన సెన్నడు పోదా?

మమకారపు తెర స్వామిని

మనసారా కననీదా?

శివ శివ శివ

- 'శివక్షేత్ర యాత్ర'

ఎందు కయా సాంబశివా!
 ఎవరు నీకు చెప్పా రయా?
 ఈ అల్లరి బేతలు -
 ఈ బూడిద పూతలు !

అలల తోటి గంగ బట్టి
 తలపాగా చుట్టి -
 నెలవంకను మల్లెపూవు
 కలికి తురాయిగ పెట్టి ఎందు .

తోలు కట్టి పటకాగా,
 కాలాహిని కుట్టి
 కేల త్రిశూలం పట్టి
 ఫాలమందు కీల పెట్టి ఎందు. ..

రుద్రుడవో - కారుణ్య న
 ముద్రుడవో హర హర హర !
 ఎందు కయా ఈ దాసుని
 కంద వయా దయామయా ! ఎందు. ..

- 'శివక్షేత్ర యాత్ర'

హర హర హర ! హర హర హర !
 శంకర ! భక్త వశంకర !
 దరహసి తానన సుందర !
 రజత శిలోచ్ఛయ మందిర !

హర హర ! సుర గంగాధర !
 హర ! హాలాహల కంధర !
 జటారూఢ బంధ్రాంకుర !
 నిటాలాగ్ని నిష్ఠుర హర !

మోహన లోకావన భవ
 కానన పటు దావ దహన !
 భ్రమరాంబా చిత్తభవన
 పావన పావన ! హర హర !

— ‘శివక్షేత్ర యాత్ర’

తైలాన గిరినుండి కాశికై—

కాశికా పురినుండి దాసికై—

దాసికై, ఈ దక్ష వాటికై—

దయ జేసినా వయా ! హరహరా ! హరహరా !

విరిసి జాబిలి మల్లి రేకగా—

కురిసి తేనియల మువ్వాకగా—

దరిసి నీదయ నిండు గోదావరీ నదీ

ఝరు లాయెరా హరా ! హరహరా ! హరహరా !

ముక్కోటి దేవతల నేతరా—

ముల్లోకముల కిష్ట దాతరా—

వెలిబూది పూతరా — నలవినము మేతరా—

హరహరా ! హరహరా ! హరహరా !

ఓహూ ! రథీకృత క్షౌమండలా !

ఆహా ! సరీసృప శ్రీ కుండలా !

నీహార గిరి నందినీ హారి హృదయ ధన

పాటబ్బరా ! హరా ! హరహరా ! హరహరా !

- 'శివక్షేత్ర యాత్ర'

నతేశ్వరున కివె నమస్సులు, కర
పుటాల నిటలమ్ముల కీలించి — నటే ..

జటావాటి మినువాక నెలరేక
ఘటించేటి భువన మోహనునకును నటే. ..

సామేన కొలువౌ చాన నగ
జాదేవి నాట్య మొనరుప దివ
సావసాన సమయాన కడు పరవ
శాన జగ మలర తాండవము నెరపు — నటే .

శౌరి మృదంగము మ్రోయింప,
భారతి విపంచి వాయింప,
వారిజాననుడు తాళ మిడగ, పా
కారి వేణువును పూరింప,
క్షీరవారాళి కన్య పాడ ను
రాళి పొగడ తాండవమ్ము నెరపే— నటే..

— 'మాళవి కాగ్నిమిత్రం'లో శివస్తుతి

నమో నమస్తే నారాయణ నవ
 జీవ నిధానా ! నమో ! నమో !
 అంధకార వారణ దారణ చణ
 కిరణ కృపాణా ! నమో ! నమో !

గ్రహ తారా నీహార మయూ ఖా
 ఖండ మండలేశ్వరా ! నమస్తే !
 ఇహ పర లో కాంతరాళ నిశ్చే
 ణీ కృత బహుళకరా ! నమస్తే !

కమల వనప్రియ ! విమల విష్ణుపద
 వీదీ పథికా ! నమో నమస్తే !
 కుటిల పాశ విక్లేశ విమోచన !
 లోక లోచనా ! నమో నమస్తే !

సప్త తురంగమ ! తప్తకాంచన !
 బ్భాయా ! భాయా వరా ! నమస్తే !
 సుప్త జంగమ స్థావర నూతన
 చైతన్య వరాధార ! నమస్తే !

కిరణ కశా త్రస్తాంధ నిశా !
 తరుణ జీవనోచ్ఛలిత రసా !
 ఓ తమోఘ్న ! ఓహో హిమఘ్న ! ఓ
 హో హో కృతఘ్నఘ్న ! నమస్తే !

— 'అరుణరథం'లో సూర్యస్తవం

ఋతు ఖేల

ప్రకృతి విలాసాన్నీ, ఋతు విభ్రమాన్నీ మానవ జీవితంతో సమన్వయించి కీర్తించే గీతాలు 'ఋతు ఖేల'. చాలా వరకు 'రాజఘట్టం', 'ఏడాది పొడుగునా', 'శర్మిష్ఠ', 'మాళవికాగ్ని మిత్రం', 'విద్యాపతి' వంటి శ్రవ్య నాటికల నుంచి గ్రహించినవి; వివిధ నందర్బాలలో విడిగా వ్రాసినవీ కొన్ని ఉన్నాయి

ఎవరు నాటిరో, ఎవరు పెంచిరో

వివిధ సుందర తరువుల

మివుల చల్లని దయా ధారల

తవిలి కురిపించి - వానికి

వందనమ్ము ! చరాచరాత్మక

జగత్కర్తకు, విశ్వభర్తకు

వందనమ్ము ! వందనమ్ము !

ప్రతి గిరియు నొక మౌనియై, ఎ

వ్యనిని ధ్యానించు -

ప్రతి ఝరియు నొక భక్తు రాలై

ఎవ్వనిని కీర్తించు -

ప్రతి కుజము నవ పల్లవమ్ముల

ప్రతి లతయు ప్రసవమ్ముల

సతత మెవ్వని చరణముల నిడి

నలుపు పూజల - వానికి వందనమ్ము.. .

(వన మహాత్మవ సందర్భంగా వ్రాసినది 13-1-62)

క్రడచిన దీ రేయి
 నడచె నెటో పోయి
 పొడిచె నదే శుక్రతార
 పూర్వ గగన నిటలాన

విడిచె నిదుర నవ మల్లీ వల్లీ విచలిత వల్లవ పాళి
 అడరి రెక్కలను విదలిచి విదలిచి తొడరి కూసె విహగాళి

వెలుగు ఉష స్పర్శనమున అల్లన నిట్టూరిచె వృదివి
 బెలగె విశ్వమున కణకణమ్మున నవ చైతన్యము పొదివి

వన పథమ్మున పవన రథమ్మున స్వారిచేసె పరిమళము
 కనులు నులిమికొని లేచి గల గల గళము విప్పె

నిర్ణరము

- 'రాజ ఘట్టం'

అర్జుము అర్జుము దీపములు
 రజనీదీపములు
 అంధకారమున వెలిగించిన వవి
 రజనీదీపములు

ఎరుగవా వీటి కెపుడు వచ్చెనో
 అరుణ కిరణముల ప్రభాతము
 కొరమాలిన వా మట్టి ప్రమిదలు
 తెరువుము తెరువుము ద్వారములు -
 అర్జుము

చేర్చు మొక్క మధుర శ్రుతిగా, నీ
 భిన్న వల్లకీ తంత్రులను
 నీరవమ్ముగా వచ్చి నిలుము నీ
 నిల యాంగణమునను -
 అర్జుము

నీకై పాడును నేటి ఉదయమున
 నింగి నెల్లెడల నిండి
 సకల సమీరణ వీచికలు,
 సమస్త కాంతి వుంజములు -
 అర్జుము .

ఉదయగిరి పైన
అదిగో గగనాన
కదలె దినరాజు తేరు

పొదిగి విరుగాలి
నిదుర తెర జారి,
కదలె కోనేరు నీరు ఉదయ

త్వరపడి వికసించె కమలము
తిరువడి కడ నిడె దళ దళము !
వివరించె విహంగమ కులము
నవరించి గళము మంగళము

హరి ఓ మ్మనె కోవెల గంట
హరి ఓ మ్మనె దెనదెన లంట
హరి ఓమ్ ! హరి ఓమ్ !
హరి ఓ మ్మనె గిరులూ ఝరులూ,
వరవళమున పులుగులు తరులు !

పలు కాడని, కదలని రాయి
చలియించెను పూవై, పులుగై
నవ మోహన గాన మధురమై
నవ జీవన పరిమళ భరమై

తెరవండి తలుపులు ! వీధి తలుపులు !

పురాణ మీ దివాణం చెడిబూజు పట్టకుండ !
 వినరమ్మా పిలుపులు ! మేలు కొలుపులు !
 ప్రశాంత మీ ప్రభాతం పరుగెత్తి పోవకుండ !
 బూజు దుమ్ము ధూళి, మూసెను తిమిరాళి !
 మాసె ఈ హవేలీ ! -

ఊర్చెను సరికొత్త కొత్త వార్త రెవో గాలి !
 తీర్చెను ద్వారముల స్వర్ణతోరణముల హేళి !
 విరాన తెరవరేం !

పురాణ మీ దివాణం చెడి బూజు పట్టకుండ ! -
 అది గదిగో తల లూపుచు ఎదుట మావి చిగుళ్లు !
 ఎర్ర కోర్కె చిగుళ్లు ! -
 ఊరక పులకించె నిదే ఒగరు వేప ఒళ్లు !
 రగులు వలపు జల్లు ! -
 మరలి రావు మన ఇంటికి సీతుకారు దిగుళ్లు !
 చీకటి రాత్రుళ్లు ! -

గుమ్మము ముంగిట కో యని కోయిల అర్చె !
 కోయిల కన్నా మున్నే గున్నమావి ఊర్చె !
 మావి కన్న మున్నే మలయమారుతమ్ము వీచె !
 మలయానిలు కన్న మున్నె మల్లెపొదలు లేచె !

- 'ఏడాది పొడుగునా'

సాకీ: ఇది మధు మానమ్ము, ఇది వానకారు,
 ఇది వెన్నెలల వేళ, ఇది సీతుకారు -
 ఆ మహానంద భేలన మందు ప్రభవించి
 మరలి ఇవి తోచునని మానవుం డూహించి
 మొదట తా నే నాడు మది నెరిగెనో కాని
 ఏటి మొగ ఇది యంచు ఎవు డెరిగెనో కాని !

ప్రథమ వత్సరాది ఎపుడొ? ఎపుడొ? ఎపుడొ?
 ప్రథమ చైత్ర రథం పైని
 ప్రథమ వత్సరాదిని కని
 వచ్చిన అతిథికి మానవు
 డిచ్చేనా స్వాగతం?

మధు రాశా మన్మథ కిసల
 మాలిక లలేనా?
 మహిత మనోరథ మంగళ
 రంగవల్లు లుంచేనా?

దోహలమున ఊహల సుమ
 తోరణములు కూర్చేనా?
 వచ్చిన అతిథికి మానవు
 డిచ్చేనా స్వాగతం?

“ఎవరు వారు వచ్చేరు? పువుల తేరుపై!”

“క్రొత్తకారు! క్రొత్తకారు!”

“వైత్రధం లోన, శ్యామ పత్ర పథం పైన
ఎవ రా వచ్చేది?”

“అది ఉగాది! అది ఉగాది!”

“కుసుమలతా పతాక!

కోయిల బాకా!

వహవా! ఎన్నాళ్లకు రాక!”

“మరకతముల కుళ్లాయి!

మావి చిగురు తురాయి!

అరదానికి పూన్చిన మల

యానిలం హుమాయి!”

“ఏం బడాయి! ఏం బడాయి!”

“తూరుపు దెన బంగరు తలు పోరగ తెరిచి,

బారులుగా నరనారులు హారతు లెత్తి,

రమ్మనండి లోనికి — ప్రేయమ్ములు పలికి!”

(‘శర్మిష్ఠ’ నాటికలోని పారాన్ని శాస్త్రిగారు మరొక విధంగా
మార్చి ఉగాది సందర్భంలో వాడుకున్నది.)

ఎవ్వ రని! ఎవ రమ్మ వారు ?
 ఎదురు వచ్చే దెవ్వరు ?
 ఇ వ్వనిని తొలి జవ్వనపు ఎల
 నవ్వు తెచ్చే దెవ్వరు ? ఎవ్వ రని

నిద్రపోయే పొదల తములపు
 ముద్ర లుంచే దెవ్వరు ?
 నిద్రపోయే కొమ్మ పెదవుల
 ముద్దు లుంచే దెవ్వరు ?
 సద్దుమణిగే గూటిలో
 సన్నాయి వినిచే దెవ్వరో ?
 సద్దుమణిగే గూట వలపుల
 సుద్దు వినిచే దెవ్వరో ? ఎవ్వ రని ...

సరి గంచుతో సరికొత్త తీగల
 జారు పయ్యెద లెవరికో !
 మరకతపు బెవ్వా కెవరికో !
 అరతొడిమె జూకా ఎవరికో !
 వలి మంచులో తొరిపించనా ?
 తెలి తేనె మసనున నింబనా ?
 బివురాకు తెర తెరపించనా ?
 నులివెచ్చ ప్రణయా లెవరికో !
 అరవిచ్చు కోరిక లెవరికో ! ఎవ్వ రని ...

అదియే సుమా ఉగాది - మన
 కదియే బ్రతుకు పునాది - రా
 గల బ్రతుకున కదియే పునాది - రా
 గల సుఖాని కదియే పునాది

అదియే

పగిలేటి పాన పాత్రికలో
 మిగిలేటి కాస్త మధు వుంటే
 మసిలాగ మూసి నిసి ఉన్నా
 నొసలందు వేగుచు క్కుంటే

అదియే

విడిచింది శిశిర వేళ అనీ
 కడచింది మరుస కలిగుంటే
 పెనుమోడు చివురు పెడుతుం దనీ
 మునుముందె తొగరు కనుగొంటే

అదియే

ఒక్కనాడు - ఈ ఒక్కనాడు

ఊరక రా దిది గనుక - ఇది ఉగాది గనుక
చెక్కిట కన్నీటి చాలు తుడిచెయ్ - నలు
పక్కల నీ బరువు లన్ని విడిచెయ్

ఒక్కనాడు..

ఒక్క నాడె - ఈ ఒక్క నేడె

ఎక్కడి కని ఈ గోడు - వదిలెయ్ వెనక
ఊరే కోర్కెల పైన ఊరేగ వోయ్ - మితి
మీరే ఆశల పైన నవారి చెయ్

ఒక్కనాడు..

బున కొడుతూ జేనంగి

కసిరి కొడుతు చలికాలం

ఉంటే నేం పొలిమేరల

ఉదుటున దాటెయ్

మరుమజిలీ వరకు, ఒక్క

ఊరకనె దాటెయ్

ఒక్కనాడు..

కైసేసి కొన్నదే ఒయారి వోలె - వనలక్ష్మీ
ప్రియుడి రాక కోసము బలె

కై సేసి. . .

అరుణాధరముల లత్తుక వోలె,
అలరులతో కింశుకము ¹
వరలు చెక్కిఁగల మకరికతో, వలు
వన్నెలతో కురవకము ²

కై సేసి. . .

బోటి నొనటిపై, బొట్టువలె - ఎల
దేటులు మూగిన తిలకము ³
పాటల కపోల పాళిక
సాటి తరుణ కంకేళిక ⁴

కై సేసి. . .

- 'మాళవి కాగ్నిమిత్రం'

1. మోదుగు 2 ఎర్రగోరింట 3 బొట్టుగు 4 అశోకము

ఒక తుమ్మెద ఎదలో జుమ్మంది
 ఒక మంగళ మంత్రం పలికింది
 ఎందుకు ఒంటరి బ్రతుకు, పెళ్ళి
 విందుకు నన్నూ రమ్మంది -

ఒక తుమ్మెద ..

గిరులు ఝరులు, తెమ్మెరలు వనతరులు
 విరులు విహగ మృగ వినరములు
 తరణి చంద్ర తారా గ్రహ గణములు
 తరలి పోవు సందడి విను మన్నది -

ఒక తుమ్మెద ..

లోక కల్యాణ మందిరమున, సు
 శ్లోక శుభవాద్య బృందమున
 అనురాగ వీణ ఆనంద గాన
 మాలపించ రమ్మన్నది, ఆ
 హృదయ మందు కొమ్మన్నది -

ఒక తుమ్మెద ..

వృధాదయంలో మంచి ముహూర్తం
 మాధవీ లతకు పెళ్ళి !
 మాధవి పెళ్ళికి మల్లీ మాలతి
 మందారం పేరంటాళ్ళు !

కొమ్మ కొమ్మ కొక సన్నాయి
 రెమ్మ రెమ్మ కొక గవాయి
 కొమ్మా రెమ్మా కలిసి మామిడి
 గుబు రంతా ఒకటే హాయి !

నందన మంతా పందిరి అయితే
 మన్మథ కిసాలయ మంటప మైతే
 మాధవీ లతకు మాధవ దేవుడు
 మంగళ సూత్రం కడతాడు

- 'విద్యావతి'

మల్లె నమ్మా, మల్లెనే ! నా
 ఒళ్ళు నందెల జల్లనే -
 పెళ్ళికూతురు మగనికై, కొన
 వేళ్ళ మాలిక లల్లనే - మల్లెనమ్మా...

పసిడి రేకుల, పదును బాకుల,
 మిసిమి తావుల మొగలినే !
 మగువ సిగ న న్నల్లితే నే
 మొగిలు పాయల మెరపునే ॥

బెలియరో ! నే కలువను,
 నల్ల కలువను - న
 న్నలల నూపును తల్లి కొలను -
 కలికి బెవి జాకాను లే, వె
 న్నెలల దొర బాకాను లే ॥

వేరి కొలుచు సుమాలు నను, ఆ
 రామమున దొరసానినే -
 వీరులకు జయహార మను - మం
 దారమను, నే రాణినే ॥

వచ్చనాకుల రాణి వాసపు
వడతినే, సంపంగినే !
నరసులను, సామంతులను నా
స్వాదు వాసన పిలుచునే ॥

దారి పజ్జను గడ్డి సెజ్జను
దాగి ఉండే బీదను,
నిరుపేదను -
పూజ కంటే వస్తినీ, ఏ
మోజు లేని చిన్నవిరిని -
ప్రభువు కొలువున దాసినీ, శ్రీ
పదములకును తివాసినీ ॥

పూలజాతర 17-10-1958

ఏ ఊహ వేసిన బొమ్మలో
 ఏ చేయి పూసిన వన్నెలో
 నంజలో మబ్బు పింజలో, అప
 రంజి కుంకుమ చిన్నెలో

ఏ ఊహ. . .

ఆ కొండరాల దిగబారి
 ఆ తోట గుబురులో జారి
 వాగులో, ఊగు అలలలో, రేగు
 నురుగులో అవే వెలుగులు
 ఒక రేయి తుడుచు, ఆ వెలుగులు

ఏ ఊహ . . .

నాలో దాగే రూపులు
 లోలో మూగే తలపులు
 వేయనీ, ఎప్పుడు మారనీ, నుంత
 మాయనీ చిత్ర పటములు, ఏ
 రేయి తుడవని పటములు
 నా చేయి వేసిన వన్నెలు, ఏ
 రేయి తుడవని బొమ్మలు

ఏ ఊహ.

సందెలో మంద లో

లానిలమ్ము

చలువగా పిలువగా

తలల నూపు లతల పైని,

తలిరు టాకు దోనెలోని

అళి కుమారు వలపులోని

మెలపు తూగి తూగదా

ఉగదా ఉగదా

దూర దూరాలలో

తోయరాశి తీయగా

మ్రోయగా మ్రోయగా

పులకరించు యేటి పైని

జలదరించు అలల పైని

పలవరించి కలవరించి

పడవ తూగి తూగదా

ఉగదా ఉగదా

(హరీన్ గీతం విని)

శ్రీతవేళ రానీయకు - రానీయకు -

శిశిరానికి వోటీయకు - వోటీయకు -

ఎద లోపల పూలకారు

ఏ నాటికి పోనీయకు -

శీత ...

ఉగ్ర మైన వేనంగి గాడ్పులు

అగ్రహించి పై బడినా

అదరి పోవకు -

ఒక్కుమ్మడిగా వర్షా మేఘం

వెక్కి వెక్కి రోదించినా

లెక్క చేయకు - లెక్క చేయకు

శీత ...

వైత్రంలో తొగ రెక్కిన కొత్త కోర్కెలు

శరత్తులో కై పెక్కే తీయని కలలు

మనసారా తీర్చుకో - మనుగడ పండించుకో

లోకానికి పొలిమేరను - నీ లోకం నిలుపుకో

శీత ...

ఉదయాన కలత నిదర చెదరిపోవు వేళ

మబ్బులలో వ్రతి తారక మాయమయే వేళ

ముసలి తనపు టడుగుల సడి ముంగిట వినబడెనా

వీట లే డనీ చెప్పించు - వీలు కా దనీ పంపించు

శీత ...

పచ్చ పచ్చని తోట
 పై బడె నంత
 వేసంగి కోపాలు,
 మూసి మేఘాలు
 పోసిన జల్లులు,
 పున్నమి వెల్లులు,
 అడరించు చలికారు,
 జడ శిశిరమ్ము -

చెదరి మానవుడు ని
 ట్టూర్చుచు, కూర్చు
 అంధ మందిర మందు
 ఆశు జపమాల !

శ్రీ నిదాఘ విదాహ మెందుకో !

అందుకో రాని పే రామని గతించెనా !
చంద నాచల పవన సరణి పయనించెనా !

ఒక ఇంత నిలవదే ఊరించునే గదే
వికచ పాటల శిశిరవాసన పదే పదే !

అరామ వాటి, హృదయాంత రాంతర పేటి
కారుకొన్నది ఏటి ఘోర దావానలమొ !

- 'విద్యావతి'

రావే ప్రావృట్కాలమ ! నీరద
 రథ నిస్వనములు మ్రోయగ తీయగ !
 రావే ఓ రాజేశ్వర ! విలులిత
 వైద్యుత పతాక లూగగ, తూగగ !

ధవళ బలాకా తరళ వకుళ సుమ
 హారీ ! స్వేచ్ఛాంబర సంభారీ !
 లలిత మయూరీ నారీ లాస్య
 పులకిత కేళీ రంగ విహారీ !
 రావే ప్రావృట్కాలమ !

- 'విద్యావతి'

ఓషాఢ యోషా మణీ కేశ పాశాన

అల్లుకొన్నది తటిద్వల్లియో!

మొగిలి గుబురుల నీలిముసుగు లోపల వెలుగు
రగిలించునది మొగలి రేకో!

కడిమి పూ మొలనూలు దుడుకు గాలికి తూలు
అభిసారికకు త్రోవ కకుభ సుమముల కోవ!
పదము పదమున విరులె పొదుపుగా పదిలముగ
వర్షా రమా ప్రణయ హర్ష మెటు దాచెనో!

- 'విద్యాపతి'

పడమటి వాకిటి తలుపులను
గడియ తీసి తెరివారా? .. ఆ!
దుడుకు గాలి గుర్రాలను
విడిచి బయట తోలారా? ఓ!

బయలుదేరె నదె మొయిలు తేరుపై
వానకారు దొరగారు!

అకాశపు రహదారులలో
అదిగో మొయిళ్ళ తేరు — ఆ
కారు మొయిలు పెను తేరు వయిన
అది గదిగో జడికారు
తిరిగే ఇరుసుల జోరు
మెరుపు వతాకల బారు
జారు బలాకల పేరు వేసికొని
వానకారు దొరగారు !

పడమటి

తెరచి కిటికి ఒక యువతి
విరహ గీతి పాడె
మొగలి పొదలు తల లూచె
పొగడ, కడిమి పూచె
మొగిలు తేరు పైన వాన
కారు బయలుదేరె !

పడమటి....

మరలి వచ్చెను వానకారు-రాజువలె ! రాజువలె !

తరలి వచ్చెను వానకారు - మొరయు నదె !

వినగదే !

మొయిలు తేరు ఇరుసు హోరు !

మెరుపు జెండా లూగగా - అర

దమును నమిర హయములు లూగగా

పురి విప్పి షడ్జమ స్వర మెత్తి తన విభుని

మ్రోల నటియింప తమి మిరి

ఓయ్యారి ! అదే మయూరి !

దారి పొడుగున ఏరు పరవేరు

దట్టముగ దట్టముగ పొగడ వూలు,

కడిమి చాలు -

దారి కిటు నటు ఎవరు నిలిపేరు

బారులుగ ఇటు నటు నిలిపేరు

వేరువుగ వేరువుగ మొగలి పొదలు,

మొల్ల పొదలు -

హారముగ ఏరు కూర్చేరో

నీలి దారాలా ? ఆ బలాకాలా ?

నదీ సుందరి సుధా న్యందిని
 న గాదీశ్వర నందినీ !
 నడచి కోన, నడుమ కాన
 కడచి వచ్చిన నవరురీ !

నదీ సుందరి .

దరులు నీ పై ఒరిగినా, విరు
 రెమ్మతో ప్రతి కొమ్మతో
 దరిసి దాగుడు మూతలా ? న
 య్యాటలా ? మరి పాటలా ?

నదీ సుందరి....

అందెలా కడియాల గలగల
 అందమౌ చిరునవ్వు తళతళ
 మందముగ నిట, తొందరగ నట
 మలుపు మలుపు మధుర భంగిమ !

నదీ సుందరి

ఓకాశం పైన, ఆ కడలి లోన

అ వైపు ఈ వైపు వెన్నెల్ల వాన ! వెన్నెల్ల వాన !
కురిసి కురిసి కుమ్మరించి వెన్నెల్ల వాన !

వెన్నెల్ల వాన !

ఎందు కింత ఆనందం ? ఎవరికోస మీ హాయి ?
ఎవరి దీ దయాజ్యోత్స్న ఈ ఒంటరి రేయి ?

ఎగి రెగిరీ ఆ కెరటం - ఏల నాట్య మాడడం ?
ఎగ సెగసీ ఆ నురుగులు - ఎందు కలా నవ్వడం ?
ఎగి రెగిరీ, ఎగ సెగసీ, పొర్లి పొర్లి, దొర్లి దొర్లి -
ఎందు కింత ఆనందం..

కడ కడలూ ముంచెత్తే వెన్నెల్లు,
కడలి చదలు కలిపేసే వెన్నెల్లు,
కనుల ముందు కొలను లయి వెన్నెల్లు,
మనసులోన మడుగు లయి వెన్నెల్లు !
ఎందు కింత ఆనందం...

తెలి రెల్లు బయలులో
కొలకులో ?

తెలి కొలకు అలలలో
అంచలో ?

తెలి అంచ గరులలో
వెన్నెలో ?

తెలి వెన్నెలల లోన
వలువలో ?

పొగడ తెరువుల కెలన
వెదురులే !

వెదురు గుబురుల లోన
గాలులే !

గాలి ఊరువులలో
వెన్నెలే !

తేలు వెన్నెలలలో
వలపులే !

- 'విద్యావతి'

ఇంటి మొగసాల వేం
 చేసినా కంట గన లేరు!
 హిమ కంఠ రావము వినరు !

చైత్రమాసము మల్లి
 కా హాసము నశించె !
 చిత్ర చిత్రేంద్ర చా
 వ విలాసము గతించె !

శారద రమా శుభ్ర
 సౌందర్యము కృశించె !
 ఇంటి మొగసాల

— 'విద్యాపతి'

ఏల ఇంత జాలి వీడు
కోలు? నేడు నిలువ జాల!
అలసించి బేరనా నీ
హార దూర తీర వేల ?

అలసి అలసి ఈ హనంతి
కానలమ్ము నిదురించునా!
మలసి మలసి బేమంతి ను
మాళి బాళి పలవించునా !

లోల వ్లాన లోధ్రసూన
మేఖల దిగజారి సోలు !
తూలి తూలి నా ద్విపటీ
తుహి నాంబలములు తేలు !

ఏనరేగు, ఎటుల మ్రోగు
ఈ ఈదరగాలి పిలుపు !
ఓనరిలెను కాబోలును
ఉత్తరపుం గవను తలుపు !

- 'శర్మిష్ఠ'

ప్రతి శిశిర కుసుమమ్ము,
 ప్రతి శిథిల పత్రమ్ము
 వెత అనో, సురిగిన
 కత అనో అనుకోకు !

అవలి దరి మ్రోసేను,
 అలరు టామని పిలుపు !
 ప్రసవమో, పర్ణమో
 మనలు నని అనుకోకు !

- 'విద్యావతి'

వి రి తూ పు

www.telugubooks.com

కొంతవరకు సాంప్రదాయక ధోరణిలో సాగినట్టు కనిపించే శృంగారగేయాలు 'విరి తూపు' 'మదన సాయకం', 'గౌతమి', 'మాళవి కాగ్నిమిత్రం', 'శర్మిష్ఠ', 'మేఘ సందేశం', 'వేణు కుంజం', 'స్వేదబిందువు' వంటి శ్రవ్యవాణికలనుంచి ఎంచినవీ, గాయనీ గాయనులకు ప్రత్యేకంగా వ్రాసి ఇచ్చినవీ ఈ గేయాలు.

జోహార్ జోహార్ !

హరి నందనునకు జోహార్ !

అమని సఖునకు జోహార్ !

అలరు రతీనతి కౌగిలిలో

పులకించు సామికి జోహార్ !

జోహార్ ! జోహార్ !

బెరకు విలుతునకు జోహార్ !

చిలుక రాతునకు జోహార్ !

విరి తూపుల వలపులు రేపే

చిలిపి జోదుకే జోహార్ !

- 'మదన సాయకం'

వూవి కొమ్మపై కోయిల !
 మనస్సు నేడు ఊయెల !
 ఊయెల !

మిటారి సిగ్గు పొంగి పొరలి
 మ్రోగెను లోలో మువ్వల మురళి !
 అగ దెందు కీ అందెల రవళి ?
 అందెల రవళి !

వలపే వలపే నిజం నిజ మని,
 నీవు లేనిదే క్షణం యుగ మని,
 రేపు రే పని జాగు తగ దని -
 కూసె నామని కోయిల !
 మనస్సు నేడు ఊయెల !

సుందరా! పురందరా! శబీ మానన మందిరా! ఏ
మందురా! మదిలోన వలపులు మరగి తొందర
లాయెరా!

అందె రవళులు విందువా! నా
అందచందాల్ కందువా? ఓ సుందరా.. .

మందపవనుడు తరలెరా
మందాకినీ నది తెరలెరా! మన
నందనోద్యానమ్ములో
మందార మధువులు ఉరలెరా! ఏ
మందురా, మదిలోన వలపులు మరగి
తొందర లాయెరా! ఓ సుందరా .

ఓరచూపులు తరలు నెవ్వనికై?
దోరపెదవులు విరియు నెవ్వనికై?
జారు పయ్యెదలోని ఎదలో
ఊరు రాగము లెవనికై? ఓ సుందరా .

- 'గౌతమి'

వైందుగా, కనువిందుగా

నా ముందర నిలిచే వెవ్వరవో ?

సుందరీ, ఓ సుందరీ! నాకై దిగివచ్చిన అచ్చరవో?

తీగవో, వాగువో, ఇన్నాళ్ళు నాలో

దాగిన తీయని కోరికవో ?

కొగిలిలో ప్రియగా ఒదిగేవో ?

కలగానే మరి మిగిలేవో ?

కరగించకుమా సోగ కనుచూపు !

అర విరిసిన ఆ చిరునవ్వు !

ఈ ఎద నీ సోయగం నిండనీ,

ఈ సుఖ మిలాగే ఉండనీ !

స్నిగలో అవి విరులో,
 అగరు పొగలో, అత్తరులో ?
 మగువ సిగ్గు దొంతరలో ?
 మనలే వలపు తొలకరులో ? సిగలో

జరిగి ఇటు ఒరిగి,
 పరవశాన ఇటులే కరిగి,
 చిరు నవ్వుల అర విడిచిన
 చివురాకు పెదవుల మరగి

మరలి రాలేవు నా చూపులు
 మరీ మరీ ప్రియా ప్రియా !
 మరలి రాలేవు నా చూపులు
 మధువుకై మెదలు తుమ్మెదలు సిగలో

ఎదుట నా ఎదుట ఏవో
 సోయగాల మాలికలు
 మదిలోన, గదిలోన
 మత్తిలిన క్రొత్త కోరికలు

నిలువనీవు నా తలపులు
 మరీ మరీ ప్రియా ప్రియా !
 నిలువనీవు నా తలపులు
 నీ కనుల ఆ పిలుపులు సిగలో

ప్రమోనే ఓ ప్రియా !
 ఈ నా మనసు నిలువదే !
 నిముస మేని నిలువదే
 నీ కన్నులు చూడనేని !

అటు చూచును, ఇటు చూచును
 అగి అగి అటె నిలుచును !
 అటు ఊగును ఇటు ఊగును
 అలయిక నా యెద తూగును !

లోల మధుకరాళు లౌను
 నీలోత్పల మాల లౌను
 నీ కన్నుల వెంట వెంట
 నా కన్నులు డోల లౌను !

ఏమే చిలకా ! కోపమా ? నీ
మది నే మైనా తాపమా ?

అలరుల గూడే నేయనా ? చివు
రాకుల వీడే వేయనా ?
నా కల నీ కల ఏకముగా మన
రెక్క రెక్క కలిపేయనా ?

మింటిపైన మనసాయెనా ? నీ
ఇంటి కొరకు దిగులాయెనా ?
జంటగి మాయని మధువని నీ వా -
ల్గంటి వెంత వదిలేయనా ?

నేటి రేయి కన్నుదోయి
 నిదుర పోవ దేలో?
 మాటికీ మదిలో ఎదో
 దిగు లేటికో! నాగు లేటికో!

ఓ వెలియా, నా వెలియా!
 ఊరకే మన సూగెనే,
 మ్రోల నిలిచి 'ప్రియా!' అని
 పిలిచేవా నీ వని తోచెనే!

కారు చీకటిలో
 దూరమై, మరి వేరువై
 కలగి, కదలి, పదే పదే నీ
 కాలి అందెలు మ్రోసెనే!

చెలీ! నన్ను లేపకే
కలలు కనే వేళ

కలలో నయినా వానిని
కనగల నేమోనే -

చెలీ!

ఉలికి ఉలికి పడినా,
పలు కాడగ బోయినా -
కలికీ! కట్టెదుట తోచు
వలరాయనితో నేనే -

చెలీ!

ఏలాగూ రాడు - బూట
కాలు వాని బాసలు!
ఏటికే వాని ఊసులు?
వీటికి మాటికి లేపకే -

చెలీ!

మరచే దగునా ? నీవిరి

శరముల దయ వలన - ఆ లలన!

కటిపై దాపలి కర మానించి

మరచే...

కుడిచెయి గురివింద కొమ్మ వలె జార్చి

కాలి వ్రేలి కొన కదిపే విరిపై

వాలు చూపు నిలిపే సోయగము

మరచే...

విరు నగవున అర విరిసిన వాతెర

తెరపిని పలువరుసల తెలిమొగ్గులు

మెరయ తోచు కేసర ముఖములతో

నరసిజాత మా తెరవ నెమ్మొగము

మరచే...

- 'మాశవి కాగ్నిమిత్రం'

వాని మనసు తెలిసేనా, తెలిసేనా?

ఔననీ, కాదనీ ఏదీ తెలిసేనా? తెలిసేనా?

పాడుకొనని కోరిక లెగబాక నీయనా?

మీదు కిందు లరసి అతని మీది మమత వీడనా?

వేదన మనసున దాచి వేగిపోవ గలనా?

కాదని చెలితోడ బిడియ మేది తెలువ గలనా?

- 'మాళవి కాగ్నిమిత్రం'

ఎంత బాధ చెలీ - అంతవరకూ మనసు నిలుపుట ?

అంతు లేని నిరాశ కన్న, అగాధమైన నిశీధి కన్న
బతుకు బతు కంతా కన్నుల ఎదురు తెన్నులు చూచి వేగుట
ఎంత బాధ చెలీ!

తనువు కన్నా మున్నె ఎదురుగ కనులు పరుగిడునే!
కనులకన్నా మున్నె నిలువక మనసు త్వరపడునే!

గాలిలో తలిరాకు వలె
లోల వీణా తంత్రి వలె
బేలయై ప్రియురాకకై ఊ -
యాల లూగే మనసు నిలుపుట
ఎంత బాధ చెలీ !

- 'శర్మిష్ఠ'

చలిత చలిత మచ్చరణ కటక మం
 జీర గళస్రూత శింజితమ్ము నిను
 పిలిచి పిలిచినా, పలుకరించినా
 చలియింపదు జడశిలయో - నీ ఎద ?

తరళ తరళ మలయానిల లోల త -
 రంగ చలిత వననాంబలములు విను!
 ఉనురును రనినా, గునగున మనినా
 ఊగి తూగ దే కొరడో - నీ ఎద ?

లులిత లులిత దరహాసిత వినిర్గత
 లలిత లలిత చంద్రాతపములు కను !
 వెలిగి వెలిగినా, తళుక్కు మనినా
 పులక రింప దే మొరడో - నీ ఎద ?

- 'శర్మిష్ఠ'

ఏ నాటికీ రాడు - ఏలాటి ప్రియుడే!
 ఈ లాగు వేచి ఎన్నాళ్లు సైచేనే?

తానే కదా వలపు లోన రేపేనే!
 ఉండుండి నా మనసు ఈయ లూపేనే!
 సారె సారెకు లోన నందియా లాయె,
 ఊరకే ఏవేవో ఊహ లొచ్చేనే!

తాను వచ్చే దారి నాప్రేమ జల్లి,
 ద్వారాన చూపుల తోరణా లల్లి -
 ఎన్నాళ్ళు నా కళ్ళు ఎదురు చూసేనే?
 ఏలాగు ఈ విరహ బాధ మోసేనే?

క్రడచే నటే సకియా ! ఈ రాతిరి

కడు భారమైన ఎడబాటున ?

అయ్యయ్యో ! కడచే నటే

ఈ మేఘవేళ ఏమో గదే, సకియా !

స్వామి దవ్వైన నిదుర రాదాయెనే !

అయ్యయ్యో ! కడచే నటే. .

అ కడిమి వోలె ఎదురు చూచెనే, సకియా !

ఏకాకి నా బ్రతుకు బేదాయెనే !

అయ్యయ్యో ! కడచే నటే

ఏ లా గీ వియోగాన వేగేనో నా ప్రియా!
 ఏలా గీ మేఘమాన మేగేనో ప్రియా! ప్రియా!

గడియ గడియ ఒక శిలయై
 కదలదు సుమ్మి ప్రియా!
 ఎడదలోన నీ రూపము
 చెదరదు సుమ్మి ప్రియా!
 పడి రావా లంటే వీలు పడదుకదా నా ప్రియా!

ఎడదలోన నీ అడుగులు
 నడచి నటుల తోచి.
 ఒడ లంతా మన అశోక
 తరువు వోలె పూచి
 కడు వివశత నూగిపోదు
 గాలి కౌగిళులను సకియా!

అలో నీ అందె రవళి
 దవు దవ్వల తరలి,
 నాలోపల అలవికాని శున్యమె మిగిలి
 జాలిగా 'నా సకియా! రావా?' అనిపిలుతు ప్రియా!

- 'మేఘ సందేశం'

ఏ సీమల ఏమైతివో
 ఏకాకివో నా ప్రియా!
 ఈ సఖి నను ఎడబాసి
 ప్రవాసివై ప్రియా ప్రియా!

మరి మరి మరిగే వెన్నెల
 తెరువుల బడి నీకై
 పరుగెత్తును నా మనస్సు
 పలవింతుచు ప్రియా! ప్రియా!

కను మూయదు రేయి; ఉన్న
 రనుచు గాలి నిట్టూరుచు
 మన వాకిట మందారము
 మౌనముగా తల వాలుచు

మన మురిపెపు నెమలి నిదుర
 మాని దెసల పరికించు
 పనవి పనవి నీ కోసము
 మన శారిక పలవింతు!

- 'మేఘ సందేశం'

గాలులా నిశివేళలా ఈ
 విరహ రాగా లెవ్వరో ?
 ఆలపించే దెవ్వరో ?
 మనసు కరిగే వాగులు !

గాలులా నిశివేళలా ఈ
 విరహ రాగా లెవ్వరో ?
 ఆలకించే దెవ్వరో ?
 మనసు మరుగు వియోగులు !

తీయగా, జాలిగా ఆ
 దివ్యకథ ఎవ్వరిదో ?

రాలు కరిగించేది మోడున
 పూలు మొలిపించేది సీతా
 రామచంద్రుల ప్రణయ గాధ -
 ఆలకించే దెవ్వరో ?
 మనసు మరుగు వియోగులు !

తన కొరకు శివ ధనువు విరిచెను
 తన హృదయ మంతా హరించెను

అనుచు సీత -

ఏ సీమల ఏమైతివో
 ఏకాకివో నా ప్రియా!
 ఈ సఖి నను ఎడబాసి
 ప్రవాసివై ప్రియా ప్రియా!

మరి మరి మరిగే వెన్నెల
 తెరువుల బడి నీకై
 పరుగెత్తును నా మనస్సు
 పలవింతుచు ప్రియా! ప్రియా!

కను మూయదు రేయి; ఉన్న
 రనుచు గాలి నిట్టూరుచు
 మన వాకిట మందారము
 మౌనముగా తల వాలుచు

మన మురిపెపు నెమలి నిదుర
 మాని దెసల పరికించు
 పనవి పనవి నీ కోసము
 మన శారిక పలవింతు!

- 'మేఘ సందేశం'

ఏటి కవతల నీటి రేవు

ఏటి కివతల పాటి రేవు!

నీటి గాలుల పైని నిట్టూరుతురు గాని

మాటలాడరు నందె మనక గునగున వారి

దుడుకు మనసులు ఊపెనే!

పడుచుతనములు రేపెనే!

ఏటి . .

ఏటి కవతల ముసలి తోట

తోట కివతల కునుకు బాట!

ఇరువు రెదురైనపుడు బరువు రెప్పలు దాటి

పరువు లిడు ఎలదేటి పరువు జంటలు రెండు

రెక్క రెక్కా దరిసెనే!

ఒక్క నిముసము ఒరిసెనే!

ఏటి

ఏటి కవతల ముసలి రావి

రావి కివతల దిగుడు బావి!

ఇరుకు చీకటి తెరువు, ఇరువు రెదురై నిలువ

పెదవి విప్పదు తాను, పెదవి విప్పడు తాను

కదిసి గుండెలు కరగెనే

కడవ నీరే తొరగెనే

కరగి మనసులు పెనగెనే

దురుసు తనములు తొణకెనే!

ఏటి ...

త్రోట పిలిచె తోపు పిలిచె
ఏటి తరగల పాట పిలిచె!

ఏటి మొగనో తోట కడనో
ఎదురు పడితే పడుచులు
బెదరి లోబడవా మనసులు?
తోట పిలిచె..

ఎదురుగా పడినప్పు డాగి
కదల జాలవు వాని కళ్ళు
కదలి యెదురై ఆమె కళ్ళు
బెదరి రెప్పల చాటు మళ్ళు
తోట పిలిచె..

కళ్ళు కళ్ళూ కలిసి నడుమను
నల్ల కలువల దండ లల్లు
అల్లి అల్లి మొగ్గ తొడిగి
ఝల్లు మని ఊగే నొడళ్ళు!
తోట పిలిచె..

- 'వేణు కుంజం'

డొరికి నా మనసు ఊగేనా ? చూపు
లూరికే ఆ వైపు లాగేనా ?

పుట్ట కాడ ఎవరో ?
చెట్టు నీడ ఎవరో ? పాల
పిట్ట కోన మీల ఏస్తూ పుంత
గట్టు దారి పాము
పుట్ట కాడ మావి
చెట్టు నీడ ఎవరో ?

పుట్ట కాడ

అయ్యకూడు వండి పెట్టాలా !
పెయ్య మెళ్లో మువ్వ కట్టాలా !
పిల్లగ్రోవి పిలుపు వచ్చె - అది
చల్లగాలి మోసుకొచ్చె !

పుట్ట కాడ

పోటు పాటు చూసుకొని
ఎటి రేపు దాటాలా !
ముళ్లు రాళ్లు చూసుకొని
ముళ్లదారి నడవాలా !
పిల్లగ్రోవి కబురుచేస్తే - ఎలా ?
చల్లగాలి మోసుకొస్తే - ఎలా ?

పుట్ట కాడ

- 'వేణు కుంజం'

పైరటిలోని గన్నేర ! పెదిమి విరిచి నవ్వేవు !
కోరడిలో గోరింట ! కోవగించి చూసేవు !

తెలుసా నా గుట్టు ?
నలుగురికీ చెప్పేస్తే నా మీదే ఒట్టు !
ఒట్టు నుమీ ! ఒట్టు !

నా లోపల పచ్చ నాకుల గూడుంది — తెలుసా ?
అ లోపల పంచవన్నెల చిలకుంది — తెలుసా ?
పచ్చ నాకుల గూటిలోన పంచవన్నెల చిలక —
పంచవన్నెల చిలకపై నా ప్రాణమంతా తెలుసా ?
తెలుసా నా గుట్టు ?

ఏరు చూడని వేళలను బంగారు చిలకను పైకి తీస్తా !
చేరి చెవిలో ఈసు లేవో చెప్పుకుంటా తెలుసా ?

గూటి నుంచి రామచిలకను దాటనివ్వను తెలుసా ?
దాటిపోతే కూటి నొల్లను ప్రాణ మొల్లను తెలుసా ?
తెలుసా నా గుట్టు ?

- 'వేణు కుంజం'

తుమ్మెదా ! తుమ్మెదా ! తుమ్మెదా !
 ఊరెళ్లి పోతావ ? తుమ్మెదా !

దూరాలె పోతావ ? తుమ్మెదా !
 ఊరెళ్లి పోతావ ? దూరాలె పోతావ ?
 తుమ్మెదా ! తుమ్మెదా ! తుమ్మెదా !

వన్నెల్ల చిలకనూ తుమ్మెదా !
 వదిలేసి పోతావ ? తుమ్మెదా !
 వన్నెల్ల చిలకనూ వదిలేసి పోతావ ? తుమ్మెదా !

మళ్ళీ వచ్చేలోగ తుమ్మెదా !
 వెళ్ళీ వచ్చేలోగ తుమ్మెదా !
 మళ్ళీ వచ్చేలోగ వెళ్ళీ వచ్చేలోగ తుమ్మెదా !
 ఏమై పోతాదొ తుమ్మెదా !
 ఎళ్ళొద్దు ఎళ్ళొద్దు తుమ్మెదా !
 ఏమై పోతాదొ ఎళ్ళొద్దు ! ఎళ్ళొద్దు ! తుమ్మెదా !

చెట్టగాలీ వీసై తుమ్మెదా ! గూట
 పిల్చెమోతాదొ తుమ్మెదా ?
 చిల కేమోతాదొ ? మొల కేమోతాదొ ?
 ఎళ్ళొద్దు ఎళ్ళొద్దు ఎళ్ళొద్దు !

- 'వేణు కుంజం'

ప్రియా! కాలానికి రెక్కలుండగూడదు నుమా!
 అనురాగాలకు హద్దులు మాత్రం ఎందుకు?
 కానీ సుడులూ, వడులూ లేని ఏరులా సాగాలి కాలం!
 దానిపై హంసలా తూగాలి సంసారం!

అదే జాబిలి,

ఇదే నా చెలి -

బ్రతుకు పడవ సాగాలి!
 తరుల గుబురులో తారి చేరి
 తరంగాల విరుగాలి!

కనులు కనులలో కరగాలి!
 మనసు మనసుపై ఒరగాలి!
 క్షణము క్షణ మలా సాగి, సాగి
 ననల పడవ జరగాలి!

- 'స్వేద బిందువు'

జ్ఞియ జయా ! జయ జయ జయా !
జయ రత్తి రమణీ ప్రియా !

జయ రమా హరి నందనా !
జయ నమీర స్యందనా !
జయ నితాం తాశాలతా నం
దన వనా ! ప్రణ యావనా ! జయ జయా

గంధవహ మద సింధురా !
కామ రాజ్య ధురంధరా !
బంధు జీవక పాటలీ మం
దార బంధుర మందిరా ! జయ జయా

అరుణ వల్లవ కేతనా !
తరుణ హృదయ నికేతనా !
జయ రసాల శరాసనా ! శుక
వాహనా ! నవ మోహనా ! జయ జయా

మధు నఖా ! జయ జయ జయా !
మల్లికా విశిఖా జయా !
జయ వసంత వన ప్రియాశ్రీ
వంది మాగధ గీతికా ! జయ జయా

ప్రథమ పాద సూచి

	గీతం	పుట
అఖిల లోకేశ్వరా ! ఆలింపు మనవి	8	9
అడుగుల కడ వడి ఉండనీ	107	134
అడుగులే అందునా ?	54	67
అదియే నుమా ఉగాది -	133	165
అవని అంతా పెద్ద అక్షయపాత్ర !	79	96
అకాశం పైన, ఆ కడలి లోన	149	182
అనంద మాయె బ్రహ్మనంద మాయె	38	47
అనందసాగరుడు అరుగుదెంచె నేడు	33	40
అర్చుము అర్చుము దీవములు	127	159
అషాఢ యోషామణీ కేశ పాశాన	145	178
అహహ ! పొంగి పొరలు నానంద మ్మెదలో	41	51
ఇంటి మొగసాల వేంచేసినా	151	184
ఇది మధుమానమ్ము, ఇది వానకారు	130	162
ఇదె వచ్చుచున్నాను ప్రాణనారా !	31	38
ఈ కేల ఈ డోల	112	140
ఈ గడ్డి పూవులే ఈ దారి పొంతనే	72	88
ఈ దారి నా స్వామి నడవేనా ?	93	118
ఈ నిదాహు విదాహ మెందుకో !	143	176
ఈ సుధర్మ భవనములో	46	58
ఉదయగిరి పైన	128	160
ఈరకే చలియించు నీ రేయి వెన్నెలలు	91	116
ఈరికే నా మనసు ఈగేనా ?	174	210

	గీతం	పుట
ఎంత కాలము నాథా ! దురంత వింత ?	27	34
ఎంత కాలము వేచి యుందును	67	82
ఎంత తుడిచినా ఎగసి పడడమే	83	103
ఎంత దయయో తండ్రీ ! ఈ పాపులపై	29	36
ఎంత బాధ వెలీ -	165	200
ఎందుకయ్యా సాంబశివా !	120	150
ఎందుకొరకు - ఎవరి కెరుక ?	3	3
ఎక్కడ నుండో ఈ పిలుపు !	10	12
ఎటుల నిలువగలను ? కటకటా !	26	33
ఎటుల నే నీ లీల కీర్తింతు !	45	57
ఎట్టు లుండునో నా యెద	32	39
ఎడబాసి పోకోయి ఈ దాసి నీ రేయి	103	128
ఎదురుగ నిలబడుదు వ్రభూ !	20	24
ఎపుడు నీ పిలుపు వినబడదో	12	14
ఎపు డైనా ఒక క్షణ మైనా	7	8
ఎలాగైన రావా ?	17	20
ఎవ రది? ఎందుకు తీరిచి కట్టారు	1	1
ఎవరు నాటిరో, ఎవరు పెంచిరో	125	157
ఎవరు వారు వచ్చేరు ? పువుల తేరుపై !	131	163
ఎవ్వ రని ! ఎవ రమ్మ వారు ?	132	164
ఎవ్వరూ నన్ను వినరు	4	5
ఏ ఊహ వేసిన బొమ్మలో	139	172
ఏ బోట దాచితివో ఈ చైత్రజీవమ్ము	55	68
ఏటి కవతల నీటి రేవు	172	208
ఏ దారి కల దోయీ !	68	83

	గీతం	పుట
ఏ నాటికీ రాడు - ఏలాటి ప్రేయడే !	167	202
ఏమే చిలకా ! కోపమా ?	160	195
ఏమోనే ఓ ప్రేయా !	159	194
ఏల ఇంత జాలి వీడుకోలు ?	152	185
ఏలా గీ వియోగాన వేగేనో నా ప్రేయా !	169	204
ఏ వినువు లేదు నా హృదయేశ్వరునకు	101	126
ఏ సీమల ఏమైతివా	170	205
ఒక తుమ్మెద ఎదలో జుమ్మంది	136	168
ఒకసారి రావా ! దేవా !	73	89
ఒక్కనాడు - ఈ ఒక్కనాడు	134	166
ఒక్కసారి వింటే నీ పేరే	99	124
ఒదిగిన మనసున పొదిగిన భావము	2	2
ఓ హో హో ! ఓ హో హో !	88	113
కడవిన దీ రేయి	126	158
కడవే నటే నకియా, ఈ రాతిరి	168	203
కదలి నడువగలము మేము	56	69
కనికర ముంచరా, కరుణాకర ! తండ్రీ !	24	31
కనుల విచ్చి కనుడీ !	34	41
కన్నతండ్రీ ! వేవియుంటి	21	27
కాంచలేను కాంచలేను	69	84
కార్తిక రాత్రుల్లా -	89	114
కాలు కదవని రాయి సోలి నిలిచిన రాయి	60	75
కైలాస గిరినుండి కాశికై -	122	152

	గీతం	పుట
కైసేసి కొన్నదే ఒయారి వోలె	135	167
కోటి కంఠముల కూర్చి పాడుదము	36	45
ఖుదా ! నీదే అదే పిలుపు !	11	13
గణ గణ గణ గణ గుడి గంట !	104	131
గాలులా విశి వేళలా	171	206
చలిత చలిత మ చ్చరణ కటక	166	201
వెలీ ! నన్ను లేపకే	162	197
వేతులు జోడించి	6	7
జయ్ జయ్ జయ్ జయ రాజేశ్వరా !	40	49
జయ జయ కృష్ణా ! జయ జయ కృష్ణా !	114	142
జయ జయ లోకేశ ! జయ జయ ప్రాణేశ !	85	106
జయ జయా ! జయ జయ జయా !	178	214
జయా జయా జయ ! జయా జయా జయ !	110	138
జయము జ్ఞాన ప్రభాకరా !	39	48
జాగ్రత ! జాగ్రత ! మాయ జగ త్తని	81	99
జోజో విన్ని కృష్ణ ! జో ముద్దు కృష్ణా !	113	141
జో జో జో జో నరసింహ నయనా !	111	139
జోహరో జోహరో !	154	189
తిరుగాడుమంటి తండ్రీ !	25	32
తుదిలేని యాత్ర ఇది ఎటులు సాగింతున్	70	85
తుమ్మెదా ! తుమ్మెదా ! తుమ్మెదా !	176	212
తెగదెంచం డయ్యా	84	105
అప్పుత పీఠ		218

	గీతం	పుట
తెరవినాను తలుపు	16	19
తెరవండీ తలుపులు! వీధి తలుపులు!	129	161
తెలి రెల్లు బయలులో కొలకులో?	150	183
తెల్ల తెలవారె ప్రేవలైలో విన రమ్మ	92	117
తొలి ప్రొద్దు కొండపై మొలిచె నొక దేవళము	50	63
తోట పిలిచె తోపు పిలిచె	173	209
దరిద్రనారాయణ లోకేశా!	53	66
దాసిగా నుండుట కైన	71	86
దూర దూరా నైన ద్వార తోరణ మైన	57	70
నబేళ్ళరున కివె నమస్సులు	123	153
నదీ నుందరి సుధా న్యందిని	148	181
నన్ను గొంపోవరాదా నాథా?	22	29
నమో నమస్తే నారాయణ నవజీవ నిధానా!	124	154
నమో నమస్తే శ్రీ నారాయణ!	108	135
నవ తులసీదళ దామా!	105	132
నో కన్న తల్లి వమ్మా!	78	95
నా కేల ఒక జోలె, నాలో అమృత వీణ	59	72
నా నోట నీ మాట గానమయ్యే వేళ	58	71
నా విన్నవ మ్మిదే నా బ్రతుకు బ్రతుకంత	80	97
నీన్న రాతిరి నాకు నిడుత రాబేదే!	100	125
నీ అడుగు దోయిలో నిర్జ రామృత మధువు	74	90
నీ అడుగులే కాక నిరుపేద బ్రతుకునకు	75	91
నీ ఆన యైన, స్వామీ	—	xx
నీ యింటికి పిలువకు, నను లోనికి రమ్మనకు	13	16

	గీతం	పుట
నీ కోరిక ఎవుడొ నాడె నా కొరకై వత్తుగాని	76	92
నీ వదములె చాలు రామా !	116	146
నీ రుద్ర నేత్రములే తెరచి, వ్రభూ !	77	94
నేటికి కోవెల తలుపు పూర్తిగా తెరిచాను	15	18
నేటి రేయి కన్నుదోయి నిదురపోవ దేలో ?	161	196
నేడే రమ్మ ! నేడే రమ్మ !	61	76
వచ్చ వచ్చని తోటపై బడె నంత	142	175
వడమటి వాకిటి తలుపులను	146	179
వడవ నడుపుము కర్ణధారి !	62	77
వరువు వరువున రండో !	47	59
పూవు లేరి తేవే వెలి	106	133
పెరటిలోని గన్నేర !	175	211
ప్రతి కోవెలకూ పరుగిడకు !	5	6
ప్రతి క్షణము నీ గుణ కీర్తనము	19	23
ప్రతి శిశిర కుసుమమ్ము, ప్రతి శిథిల పత్రమ్ము	153	186
ప్రభు ! ప్రభు ! ప్రభు ! దీనబంధు !	9	10
ప్రాణ రమణ ! దీన జన హృత్తాపహరణ !	23	30
ప్రాణ రమణ ! కరుణా చరణ !	64	79
ప్రాణ రమణ ! కరుణాభయ చరణ !	63	78
ప్రియా ! కాలానికి రెక్కలుండ గూడదు సుమా !	177	213
మధుర నామం బెవరు వినివిరొ	52	65
మధూదయంలో మంచి ముహూర్తం	137	169
మనసులోన కారుమబ్బొ	86	107

	గీతం	పుట
మరవే దగునా ? నీ విరి శరముల దయవలన	163	198
మరలి వచ్చెను వానకారు - రాజువరే !	147	180
మరలి వెడలి పోకుమా !	14	17
మరు జన్మ మెత్తెదను మాధవుడనై నేను	97	122
మరువకే ఈ దాసి మాట	102	127
మలిన బాష్ప మౌక్తికమ్ము	30	37
మల్లె నమ్మా, మల్లెనే !	138	170
మావి కొమ్మపై కోయిల !	155	190
ముందు తెలిసెనా, ప్రభు !	18	21
మురళీ, మధు మురళీ !	87	111
ముసురుకొను మునిమాపు	95	120
మ్రోయింపకోయ్ మురళి	98	123
రండు మన జీవితముల కోరుచున్నది	44	54
రండు రండు ప్రాణేశుడు	35	43
రాధ విరహ బాధ అనురాగ మధుర గాధ	94	119
రామచరణం, రామచరణం !	115	143
రారే మీ రని అనురా గాలోకము తెరవి	42	52
రావే ప్రావృట్కాలమ !	144	177
రెల్లు పూల పాసువుపైనా	90	115
లేదోయి నిదురలో లేదోయి సుగతి !	49	61
వాడిన తీగెకె గడియ గడియ కొక	65	80
వాని మనసు తెలిసేనా, తెలిసేనా ?	164	199
విందుగా కనువిందుగా	157	192
వినవో ! ప్రాణేశు ప్రణ యోతన వాహ్వనము	48	60

	గీతం	పుట
వినరి వేయుము నేడు	43	53
వెడలుదమా ! వెడలుదమా !	37	46
వెరవకు హృదయమా ! పరితాప మేలనే ?	28	35
వేయబోవని తలుపు తీయ మంటూ పిలుపు !	96	121
శిధి లాలయమ్ములో శివుడు లేడోయి	82	102
శివ శివ శివ అనరాదా ?	119	149
శీతవేళ రానీయకు - రానీయకు	141	174
శ్రావణ మోహన శ్యామల జలధర	66	81
శ్రీకందుడు మా తండ్రి	117	147
శ్రీచరణ నన్నిధిని వేరి నిలవండీ !	109	136
నందెలో మంద లో లానిలమ్ము	140	173
సాంబశివ శివ, సాంబశివ శివ !	118	148
సిగలో అవి విరులో	158	193
సుందరా ! పురందరా ! శబీ మానన మందిరా !	156	191
హర హర హర ! హర హర హర !	121	151
హరి నామ గాన మధుపానమే వినా	51	64

